

Shree Kundkund-Kahan Parmarthik Trust

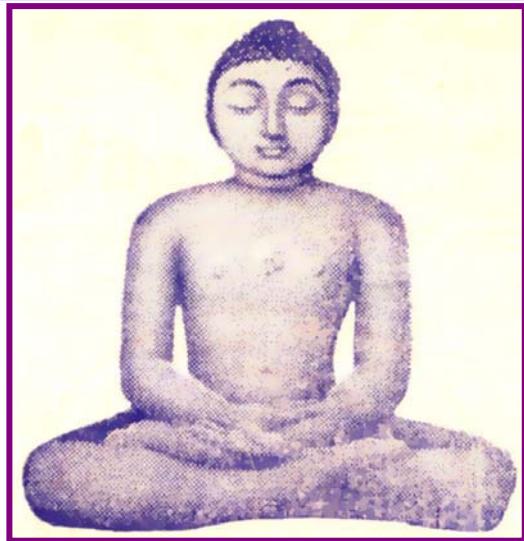
302, 'Krishna-Kunj', Plot No.30, Navyug CHS Ltd., V. L. Mehta Marg, Vile Parle(w), Mumbai-400056
Phone No. : (022) 2613 0820. Website : www.vitragvani.com Email : info@vitragvani.com

Atmadharma is a magazine that has been published from Songadh, since 1943. We have re-typed and uploaded the old Atmadharma Magazines to our website www.vitragvani.com

We have taken utmost care while re-typing, from the original Atmadharma Magazines. There may be some typographical errors, for which we request all readers to kindly inform us about the same, to enable us to correct and improve. Please send your comments to info@vitragvani.com

**Shree Kundkund-Kahan Parmarthik Trust
(Shree Shantilal Ratilal Shah-Parivar)**

મહાવીર નિર્વાણનું અઠીહજારમું મંગલ વર્ષ

પધારો વીરપ્રભુ ! પધારો જિનવાણીમાતા !
પધારો કુંદકુંદપ્રભુ ! જગતના સર્વોત્કૃષ્ટ રત્ન એવા
આપ ત્રણેના પધારવાથી અમારું શાનમંદિર તેમજ
પરમાગમમંદિર બંને અતિશયપણે શોભી ઊઠ્યા છે.
આપનું ચિંતન કરતાં શાંતરસના શીતળકૂવારાથી
ચૈતન્યબગીયો ખીલી રહ્યો છે. અડો, આવો
વીતરાગી ત્રિવેણીસંગમ કહાનગુરુના પ્રતાપે પ્રાપ્ત
થયો છે, તે ભવ્યજીવોને મુક્તિમાર્ગ બતાવે
છે.....આવો રે આવો ! અહીં મુક્તિમારગ ખૂલ્લા છે !

તંત્રી: પુરુષોત્તમદાસ શિવલાલ કામદાર * સંપાદક: બ્ર. હરિલાલ જૈન
વીર સં. ૨૫૦૦, ફાગણ (લવાજમ: ચાર રૂપિયા) વર્ષ ૩૧: અંક નં. ૫

ઇષ્ટ-સિદ્ધિના પંથે—

જેનાથી ઇષ્ટની સિદ્ધિ થાય એવો ‘ઇષ્ટઉપદેશ’ આપીને ભગવાન વીરનાથે આપણને ઇષ્ટસિદ્ધિનો પંથ બતાવ્યો છે. આ પંથ તો જગતના બધા જીવોને માટે છે, પણ બધા જીવો આ પંથમાં નથી આવતા...નીકટ મુક્તિગામી કોઈક વિરલા જીવો જ આ પાવન પંથમાં આવે છે...ને જ આ પંથમાં આવે છે તે જીવ પરમઇષ્ટ એવી ચૈતન્યશાંતિને પામીને ન્યાલ થઈ જાય છે...અનંત ભગવંતોની પંક્તિમાં તેનો નંબર લાગી જાય છે.

અહા, આવો માર્ગ આજે કહાનગુરુના પ્રતાપે આપણને પ્રાપ્ત થયો છે....કહાનગુરુએ આપણને આ ઇષ્ટમાર્ગમાં લીધા છે. જીવને આવા ઇષ્ટમાર્ગની પ્રાપ્તિ એ જ કલ્યાણનો સૌથી મોટો ઉત્સવ છે. તીર્થકરોના પંચકલ્યાણક હો કે તીર્થકરોનો ઉપદેશ હો, - તે પણ આવા આત્મકલ્યાણ અર્થે જ ઉપકારી છે.

સાધી બંધુઓ, કલ્યાણના આવા મહાન અવસરને પામીને, હવે એકકાણ પણ ગુમાવ્યા વગર ઇષ્ટસિદ્ધિના પંથે પગલા માંડવાનું શરૂ કરી દેવું-તે મુમુક્ષુનું કામ છે. ઘણું જીવન વીત્યું...ઘણાં વરસ વીત્યા...ઘણાં ભવ વીતી ગયા...ગઈ સો ગઈ...પણ હવે સુખનો ખજાનો ને શાંતિનો સમુક્ર હાથમાં આવ્યા પછી દુઃખમાં ને અશાંતિમાં એકકાણ પણ કોણ રહે? અહા! દેખો તો સહી, ચૈતન્યતત્ત્વની મધુરતા કેવી અદ્ભુત છે! કેવું નિસ્પૃહ, શાંતિ ને એકત્વથી તે શોભી રહ્યું છે! દૂર નથી, ઢાંકેલું નથી...પોતે જ પોતાનો સાક્ષાત્કાર કરનારું સત્ત વિદ્યમાન તત્ત્વ છે. તે સત્તમાં સર્વસ્વ છે. સ્વાનુભવમાં તેની સિદ્ધિ છે. સ્વાનુભૂતિરૂપ જૈનશાસન જ્યવંત છે.

તે શાસનના પ્રણોતા તીર્થકરભગવંતોને નમસ્કાર હો.

શ્રી પરમાગમ-મંદિર પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ - વિશેષાંક

વાર્ષિક
લવાજમ
ચાર રૂપિયા

વીર સं. ૨૫૦૦
ફાગણ
MAR.1974

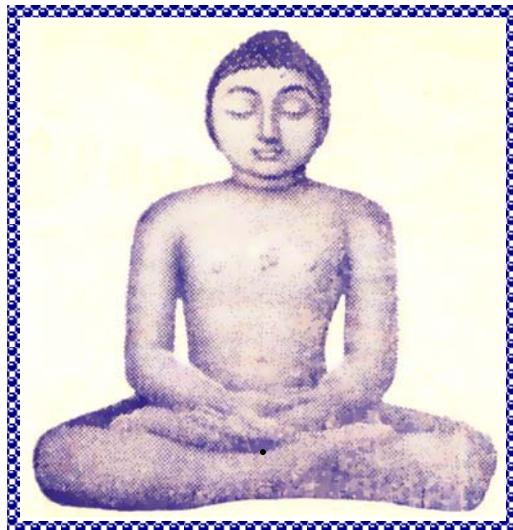
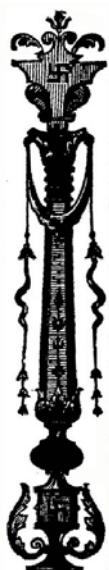
અહો, વીતરાગી દેવ-શાસ્ત્ર-ગુરુના મંગલમય સન્દેશને જગતમાં ફેલાવનાર, રત્નત્રય જેવા ત્રણ શિખરોથી શોભતું આ પરમાગમ-મંદિર આજે ખૂલ્લું થયું છે. ભવ્યજીવો ! આવો....આવો ! આનંદથી આવો.... ને પરમાગમમાં ભરેલો વીતરાગી શાંત ચૈતન્યરસ પીઓ.... ખૂબ ખૂબ પીઓ.

ગુરુદેવ કહે છે કે અહો ! 'વિમલાચલ' ઉપરથી વીરનાથ ભગવાને જે વિમલ સન્દેશ આપ્યો તે જ સન્દેશ કુંદકુંદાચાર્યદ્વારા પરમાગમદ્વારા જગતને આપ્યો છે. અહો, આત્માનો આનંદ જેનાથી પમાય એવો વીરનાથનો માર્ગ જયવંત છે.

**જ્યાં વીરપ્રભુનાં વહેણ છે, કુંદકુંદપ્રભુનાં કહેણ છે;
મીઠાં અમૃત વેણ છે, શ્રી જિનાગમ જયવંત છે.**

ધર્મવૃદ્ધિકર વર્દ્ધમાનહેઠ

પ્રણમન કરું હું ધર્મકર્તા તીર્થ શ્રી વર્દ્ધમાનને

જેમના નિર્વાણ-મહોત્સવનું ૨૫૦૦ મું વર્ષ ચાલી રહ્યું છે એવા શ્રી ભણવીર ભગવાન (ઉંચાઈ હત ઈંચ) સોનગઢ પરમાગમમંદિરમાં બિરાજ રહ્યા છે, ને પ્રભુનાં પંચકલ્યાણકનો મંગલ-ઉત્સવ આનંદથી પૂર્ણ થયો છે.

નમ: શ્રી વર્દ્ધમાનાય નિર્દૂત કલિલાત્મને ।

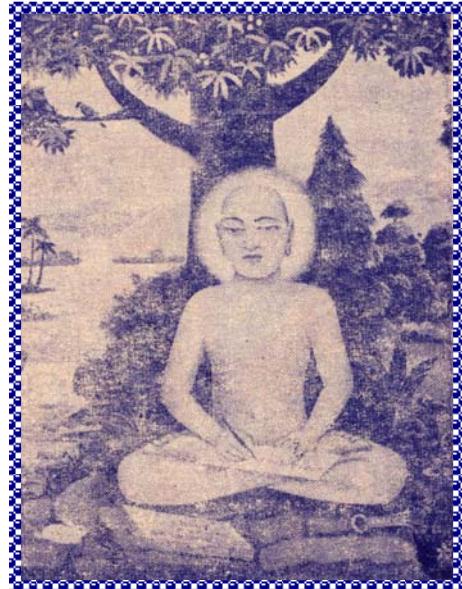
સાલોકાનાં ત્રિલોકાનાં યતવિદ્યાદર્પણાયતે ॥

આ સ્તુતિમાં શ્રી સમજ્ઞાનવિદ્યામાં ડંડે છે કે જેમણે આત્માના કલંકને ધોઈ નાખ્યા છે અને જેમની કેવળજ્ઞાનવિદ્યામાં ત્રણોલોક તેમજ અલોક દર્પણવત્ત પ્રતિભાસે છે, એવા શ્રી વર્દ્ધમાનસ્વામીને નમસ્કાર હો.

હું ભગવાન ! સમ્યજ્ઞાનિ જ આપને સાચા સ્વરૂપે ઓળખીને પૂજે છે. મિથ્યાટ્રણિ આપને ઓળખતો નથી. ઓળખવા જાય તો મિથ્યાત્વ રહેતું નથી; એક જ ચિત્તમાં આપને અને મિથ્યાત્વને સાથે રહેવામાં વિરોધ છે.

પરમાગમના પ્રશ્નોત્તા પ્રલુ ! પધારો.... પધારો !

અહો, શુદ્ધોપયોગી સંત પ્રલુ કુંદકુંદસ્વામી !

જેમ પ્રવચનસાર-પરમાગમમાં, મોક્ષલક્ષ્મીના સ્વયંવર-મંડપમાં શુદ્ધોપયોગના બળે પંચપરમેષ્ઠી ભગવંતોનો સાક્ષાત્કાર કરીને આપે તેમને અદ્વિત નમસ્કાર કર્યું છે ને એ રીતે અપૂર્વ મંગલાચરણ કર્યું છે, તેમ-

—આ પરમાગમમંદિરના મંગલ મહોત્સવમાં આપ સાક્ષાત્ પધાર્યા છો, ને પરમાગમમંદિરમાં બિરાજ્યા છો; પ્રભો ! આપશ્રીએ આપેલી શુદ્ધાત્મપ્રસાદી વડે આપનો સાક્ષાત્કાર કરીને કણનગુરુ અને અમે સૌ ભક્તજનો આપનું મંગલ સ્વાગત કરીએ છીએ....

“પધારો.... જિનરાજ.... પધારો”

આપના શાસનની કણનગુરુદ્વારા મહાન પ્રભાવના થઈ રહી છે.

મહાવીર ભગવાનના ૨૫૦૦ મા નિર્વાણમહોત્સવના વર્ષમાં તૈયાર થયેલ

સોનગઢનું પરમાગમ-મંદિર

“મંગલ - ઉત્સવ આજે જ શરૂ કરો”

ભારતમાં અજોડ એવું ભવ્ય પરમાગમ મંદિર સોનગઢ માં બંધાયું છે; તેનો મંગલ ઉત્સવ આનંદથી ઉજવાઈ ગયો છે. આ મંદિરમાં કોણ બિરાજે છે?

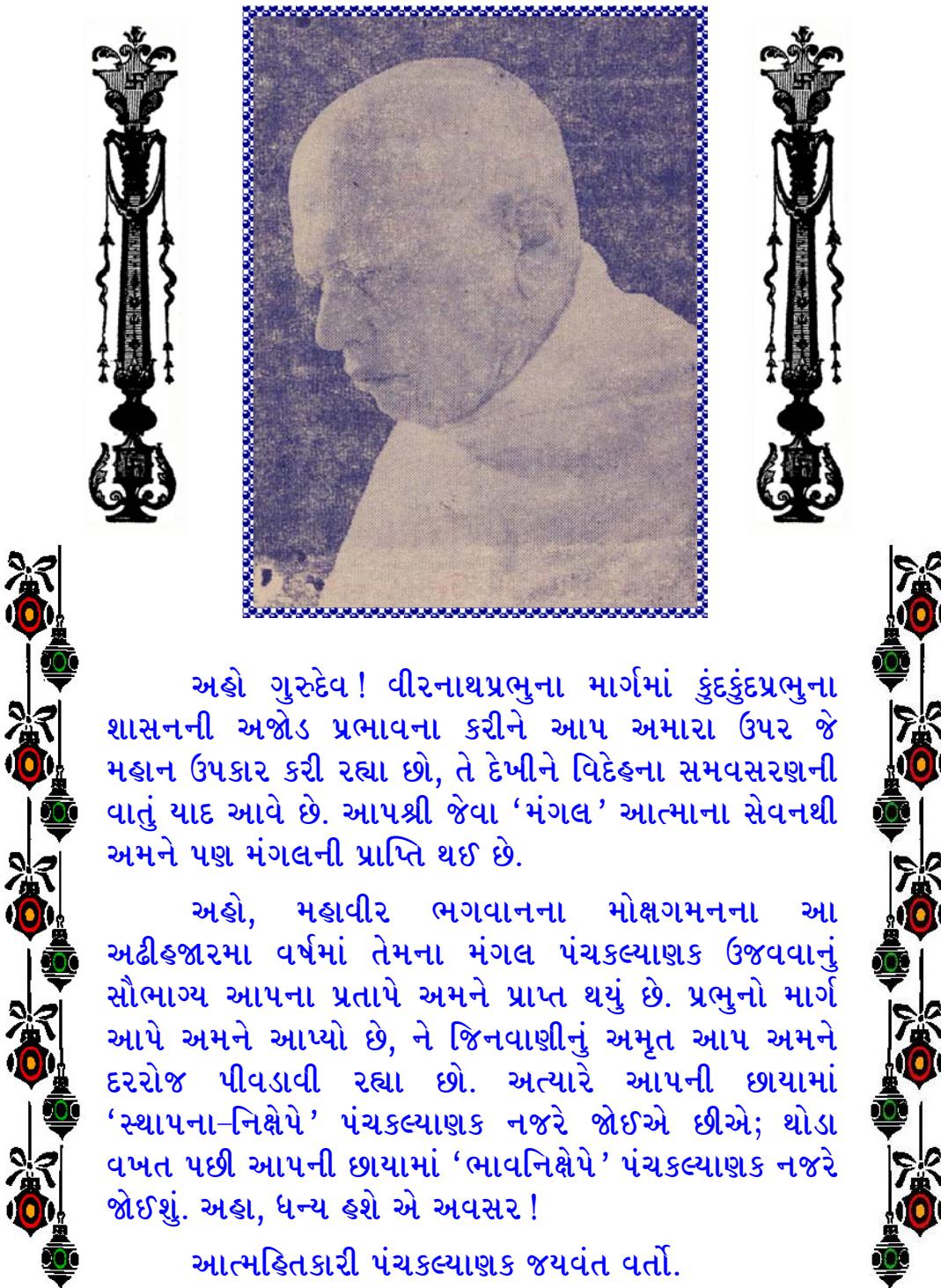
- અદીહજાર વર્ષ પહેલાં જેમના શ્રીમુખથી વીતરાગી પરમાગમ જર્યા એવા મહાવીરભગવાન આ પરમાગમમંદિરમાં બિરાજે છે. અહા ! કેવી અદ્ભુત શાંત ગંભીર એમની મુક્રા છે ? આનંદમય આત્માની જલક ત્યાં દેખાય છે.
- શ્રી જિનવાણી સાક્ષાત् ઝીલીને, અને તેને સમયસારાદિ પરમાગમમાં ગુંથીને તેના દ્વારા જેમણે ભવ્યજીવોને પરમ આનંદની ભેટ આપી છે, એવા કુંદકુંદાચાર્ય ભગવાન પરમાગમ મંદિરમાં બિરાજે છે: સાથે અમૃતચંદ્રાચાર્ય અને પદ્મપ્રભમુનિરાજ પણ બિરાજે છે.

- જૈનશાસનના અમૂલ્ય ઘરેણાં જેવા સમયસારાદિ પંચ પરમાગમ આરસના સિંહાસનમાં બિરાજે છે.
- કુંદુંદસ્વામીના પવિત્ર ચરણચિક્ષ બિરાજમાન છે.
- આરસની સુંદર ૪૫૦ શિલાઓમાં યુરોપના મશીનથી કોતરેલા પાંચ પરમાગમ વીતરાગીઝલક વડે પરમાગમમંદિરને શોભાવી રહ્યા છે ને જગતને વીતરાગમાર્ગનો સંદેશ આપી રહ્યા છે. અનેક ગાથાઓ સુવર્ણ-અંકિત છે.
- તીર્થકરોના પૂર્વભવોના તેમજ અનેક વીતરાગી સંતોના વૈરાગ્યરસભરેલા પચાસ ઉપરાંત ચિત્રો આત્મિક આરાધનાની પ્રેરણ આપી રહ્યા છે.
- ચારે બાજુ આરસની સુંદર બાંધણીવાળું મંદિર, સોનેરી શિખરો ઉપર જૈનધર્મનો વિજયધ્વજ ફરકાવી રહ્યું છે. કુલ ૧૮ કળશ છે.
- જૈનધર્મના દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્રનો આવો ત્રિવેષીસંગમ જોઈને મુમુક્ષુ આત્માને પ્રસન્નતા થાય છે ને રત્નત્રયમાર્ગમાં ઉત્સાહ જાગે છે. પૂ. શ્રી કાનળસ્વામીના શ્રીમુખથી રત્નત્રયમાર્ગનું સ્વરૂપ સાંભળતાં મુમુક્ષુજીવો આનંદથી ચૈતન્યની આરાધના કરે છે.
- શ્રીગુરુમુખથી પરમાગમનો વીતરાગી સંદેશ સાંભળવા આપ પણ સોનગઢ આવો, ને જીવનમાં અમૂલ્ય લાભ લ્યો.
- બંધુઓ, સર્વે સંતોષે કહેલી વાત, જે વારંવાર ગુલુદેવ પણ કહી રહ્યા છે, તે મહાત્વની વાતને બરાબર ધ્યાનમાં રાખજો કે વીતરાગભાવે શુદ્ધાત્મતાત્પરની ઉપાસના કરવી તે સર્વે જિનાગમનો સાર છે.... તે જ સાચો ધાર્મિકઉત્સવ છે.... તે જ દેવ-ગુરુની આજ્ઞા છે ને તે જ મુમુક્ષુનું જીવન છે. આત્મામાં આવી આરાધનાનો મંગલ-મહોત્સવ ‘આજે જ’ શરૂ કરો.

“આરાધના એ જ મોક્ષનો મહોત્સવ છે.”

“મંગલ આત્મા ગુરુદેવ”

૧૧ કુમારિકા બહેનોએ લીધેલી ભ્રત્યર્થની દીક્ષા

**ફાગણ સુદ્દ ૧૩ ના રોજ સોનગઢમાં પૂ. ગુરુદેવ શ્રી કાનકસ્વામી
સભા નીચેના ૧૧ કુમારિકા બહેનોએ આત્મહિતના લક્ષે
આજુથન ભ્રત્યર્થપ્રતિક્ષા અંગીકાર કરી છે-**

૧. ઉધાબેન (વૃજલાલ જીવણલાલ શેઠની સુપુત્રી S.S.C. ઊ. વ. ૩૦)	અમદાવાદ
૨. મધુબેન (મનસુખલાલ છોટલાલની સુપુત્રી B. A. ઊ. વ. ૩૦)	મુંબઈ
૩. સુમિત્રાબેન (ભાઈલાલ વેલાભાઈની સુપુત્રી S.S.C. ઊ. વ. ૩૦)	મદ્રાસ
૪. જિનમતીબેન (છોટલાલ રાયચંદની સુપુત્રી B. A. ઊ. વ. ૨૮)	ચુડા
૫. ગુજાવંતીબેન (પાનાચંદ ગોવિંદજીની સુપુત્રી S.S.C. ઊ. વ. ૨૭)	અડતાલા
૬. લતાબેન (પોપટલાલ છગનલાલની સુપુત્રી S.S.C. ઊ. વ. ૨૭)	લીબડી
૭. નીલાબેન (ત્રંબકલાલ હિંમતલાલની સુપુત્રી S.S.C. ઊ. વ. ૨૭)	સુરેન્દ્રનગર
૮. વિમલાબેન (રીખવદાસ કપુરચંદની સુપુત્રી S.S.C. ઊ. વ. ૨૬)	મુંબઈ
૯. સુલોચનાબેન (શાંતિલાલ ગીરધરલાલની સુપુત્રી S.S.C. ઊ. વ. ૨૫)	સોનગઢ
૧૦. માલતીબેન (હિંમતલાલ ફરગોવિંદદાસની સુપુત્રી B.A. ઊ. વ. ૨૪)	ભાવનગર
૧૧. પુષ્પલતાબેન (ફૂલચંદજી ઝાંજરીની સુપુત્રી B. A. ઊ. વ. ૨૧)	ઉજ્જૈન

– આ બધા સુશિક્ષિત બહેનો જૈનધર્મનાં ઉત્તમ સંસ્કાર ધરાવે છે;
અનેક વર્ષોથી તત્ત્વજ્ઞાનનો અભ્યાસ કરે છે; ગુરુદેવના પ્રવચનમાં
અધ્યાત્મરસની જે શાંતધારા વહે છે-તેની મીઠાશ પાસે સંસારના
વિષયો અત્યંત નીરસ છે-એમ સમજીને, ચૈતન્યરસની સાધના માટે
જીવન વીતાવવાની ભાવના તેઓને જાગી છે; પવિત્રાત્મા

પૂ. બેનશ્રી-બેનની મંગલછાયામાં અનેક વર્ષોથી રહીને આત્મહિતની પ્રેરણાઓ મેળવી છે; અને વૈરાગ્યપૂર્વક, જીવનમાં નિવૃત્તિથી આત્મહિત સાધીએ-એવી ભાવનાથી તે બહેનોએ બ્રહ્મચર્યપ્રતિજ્ઞા અંગીકાર કરી છે. મુમુક્ષુના જીવનનું જે સત્ય ધ્યેય છે તે ધ્યેયના માર્ગ આગળ વધીને અમારી આ બ્ર. બહેનો પોતાનું આત્મહિત શીશ સાધો-એવી શુભેચ્છા સાથે તે બહેનોને ધન્યવાદ !

બ્રહ્મચર્યપ્રતિજ્ઞા અંગીકાર કરાવતાં ગુસ્ટેવે કહું કે આજે આ ૧૧ બહેનો બ્રહ્મચર્યપ્રતિજ્ઞા લ્યે છે. ૫૧ બહેનો પહેલાંનાં છે ને ૧૧ બહેનો આજે થાય છે;-કુલ હર બ્ર. બહેનો થયાં છે. આ બધો પ્રતાપ ચંપાબેનનો છે-એમ કહીને પૂ. બેનશ્રી ચંપાબેનની અંતરંગ આત્મદશાનો મહિમા પ્રસિદ્ધ કર્યો હતો;-જે સાંભળતાં સર્વે સભાજનોને વણી પ્રસન્નતા થઈ હતી વિદ્વાન ભાઈશ્રી હિંમતલાલ જે. શાહે સમાજવતી બ્ર. બહેનોને અભિનંદન આપ્યા હતા. બહેનો ! આપણું ધ્યેય ઘણું મહાન છે.... પ્રભુ શ્રી વીરનાથના વીતરાગ માર્ગ આપણે જવાનું છે.... એટલે રાગ-દ્રેષ્ણના કોઈ પ્રસંગમાં ક્યાંય અટક્યા વગર, સંતોષે આપણને જે પવિત્ર ચૈતન્યતત્ત્વ બતાવ્યું છે તે પરમબ્રહ્મ ચૈતન્યતત્ત્વના ધ્યેયે આનંદમય આત્મજીવન પ્રાપ્ત કરજો.

-બ્ર. હરિલાલ જૈન

(૧૧ બ્ર. બહેનોનો ફોટો આ છપાતાં સુધીમાં મળી શક્યો નથી;
મળશે એટલે આત્મધર્મમાં છાપીશું)

દિવ્યધ્વનિના વાજાં વડે મોક્ષપુરીના મંગલ દરવાજા

ખોલનાર, ને ભવ્ય જીવોનાં અંતરમાં

ભાવશ્રુતના દીવડા પ્રગટાવનાર

ત્રિકાલવતી તીર્થકર ભગવંતો !

અમ આંગણે

પધારો.... પધારો.... પધારો.

પરમાગમમાં શ્રીમહાવીરપ્રલુદે આપેલ ઈષ્ટઉપદેશ
દેવગુરુધર્મની છાયામાં આનંદથી ઉજવાયેલો શાંતિનો મહાન ઉત્સવ.
મોકાનો મંગલ માર્ગ બધા જીવોને માટે ખુલ્લો છે.

(જાગણ સુદ ઉનું મંગલપ્રવચન)

પચીસ હજાર જેટલા શ્રોતાજનોની સભાને ચૈતન્યરસના જુલે ગુરુદેવ જુલાવી રહ્યા છે; શ્રોતાજનો સ્તબ્ધ થઈને ગુરુમુખે ઝરતો જિનવાણીનો રસ પી રહ્યા છે. વાહ ! કેવો મધુર ચૈતન્યરસ ભર્યો છે આ જિનવાણીમાં ! આવા જિનવાણી માતાજી આજે પરમાગમ મંદિરમાં પદ્ધાર્યો છે, ને ભક્તોના હૈયા હર્ષવિભોર બની રહ્યા છે. ગુરુદેવના પ્રવચનનો ઉમળનો આજ કોઈ અનેરા ભાવથી ઉલ્લસી રહ્યો છે. ગુરુદેવ કહે છે કે: ભગવાન મહાવીરનાં ઉપદેશમાં આ આવ્યું હતું, ને સીમંધર પરમાત્મા પણ આવો જ ઉપદેશ અત્યારે દઈ રહ્યા છે કે આત્માના ઉપયોગમાં જ્ઞાનક્રિયા તે અંકિસા છે, ને રાગક્રિયા તે હિંસા છે. -આવો ઉપદેશ તે જ વીતરાગતાનો ઉપદેશ છે, ને વીતરાગતાનો ઉપદેશ તે જ ઈષ્ટ ઉપદેશ છે.

અહો, જગતને ચૈતન્યહિતનો પરમ ઈષ્ટ સન્દેશ દેનારા એવા જિનેન્દ્રભગવંતોનો પંચકલ્યાણક પ્રતિષ્ઠા-મહોત્સવ આનંદ-ઉલ્લાસથી આપણે સૌએ ઉજવ્યો. પ્રભુના પંચકલ્યાણકનો મહોત્સવ એટલે સર્વ જીવોને માટે શાંતિનો મહોત્સવ. શાંતિનો આ મહોત્સવ ખરેખર અનેરી શાંતિપૂર્વક ઉજવાયો. જગત જ્યારે ભડકે બળતું હતું ત્યારે વીતરાગદેવની છાયામાં આવેલા ભવ્યજીવો સુવર્ણપુરીમાં અનેરી ઠંડક અનુભવતા હતાં.

આપણા જિનેન્દ્રભગવંતો તો ચૈતન્યની અતીન્દ્રિયની શાંતિરૂપે પરિણમેલા છે. જેમ ઠંડકના પિંડરૂપ બરફની નજીક પણ ઠંડક લાગે છે તેમ અતીન્દ્રિય શાંતિના પિંડલા

એવા હેવ-ગુરુની નીકટતામાં આપણે પણ એવી ઠંડક અનુભવીએ છીએ. અહો, મહાન ભાગ્ય છે આપણા કે જગતમાં શ્રેષ્ઠ એવા જિન ભગવાન આપણાને મળ્યા, ને એ ભગવાનનો માર્ગ શ્રી ગુરુદેવે આપણા માટે ખુલ્લો કર્યો. આવો રે આવો ! જગતના બધા જીવોને માટે આ મંગલમાર્ગ ખુલ્લો છે.

આજે ભગવાનની પ્રતિષ્ઠાનો, ને પરમાગમની પ્રતિષ્ઠાનો મંગલ દિવસ છે; જેનાથી જન્મ-મરણનો અંત આવે એવી વાત પરમાગમોમાં કુંદકુંદાચાર્યદેવે પ્રસિદ્ધ કરી છે.

ભગવાને અનેકાન્ત, અહિંસા અને અપરિગ્રહનો ઉપદેશ આપ્યો છે, પણ તેનું સાચું સ્વરૂપ શું છે ? તે અહીં આ જ્ઞાનકિયામાં આચાર્યદેવે અલૌકિક રીતે સમજાવ્યું છે.

ભગવાને વિપુલાચલ પર્વત ઉપર રાજુગૃહી નગરીમાં દિવ્ય-ધ્યાનિમાં જે ઉપદેશ આપ્યો ને ગૌતમ ગણધરે તે જીલીને બાર અંગમાં સૂત્રરૂપે ગુંધ્યો, તેના ‘જ્ઞાનપ્રવાદ’ માંથી આવેલો જ્ઞાનપ્રવાહ કુંદકુંદાચાર્યદેવે આ સમયસાર વગેરે પરમાગમોમાં સંઘર્યો છે. તેમાં વીતરાગી સંતોષે વીતરાગતાનો ઉપદેશ આપ્યો છે. ચૈતન્યનો આનંદ જગતના જીવો કેમ પામે, સર્વે જીવો આત્માના આનંદના રસિક થાય ને ધર્મ પામે-એવી ભાવના તીર્થકરોએ પૂર્વભવમાં ભાવી હતી, તેનાં ફળમાં જે દિવ્યવાણી નીકળી તે પણ જગતના જીવોને આત્માના આનંદનું નિમિત્ત છે. મહાવીર ભગવાને અર્થરૂપે જે ઉપદેશ દિવ્ય-ધ્યાનિમાં દીધો, તે જ ઉપદેશ વીતરાગી સંતોષે સૂત્રરૂપે ગુંધ્યો છે, તે સૂત્રોની સ્થાપનાનો આ મહોત્સવ છે.

તે પરમાગમ સૂત્રોમાં ભગવાને શું કહ્યું છે ? ભગવાને એમ કહ્યું છે કે આત્મા ઉપયોગસ્વરૂપ છે; ઉપયોગને અને ક્રોધને બિજ્ઞતા છે: ઉપયોગની કિયામાં રાગ નથી. રાગ વગરની જે શુદ્ધોપયોગ દશા તે જ ભગવાને કહેલો પરમ અહિંસા ધર્મ છે, અને રાગાદિભાવોની ઉત્પત્તિ તે હિંસા છે.

શુદ્ધોપયોગરૂપ જે પરમ અહિંસા છે તે વીતરાગભાવ છે, તેથી તેમાં અપરિગ્રહપણું છે. આવી વીતરાગ શુદ્ધોપયોગદશા તે જ જીવનું જીવન છે, -આવું જીવન ભગવાન જીવે છે, અને બીજાને પણ એવું જીવન જીવવાનો ઉપદેશ આપ્યો છે. શુદ્ધોપયોગમાં ચૈતન્યના આનંદ-શાંતિ-શ્રદ્ધા વગેરે અનંત ગુણોનું વેદન એક સાથે છે. તેમાં રાગનો અભાવ છે, તે જ અનેકાન્ત ધર્મ છે.

શ્રી શાંતિપ્રસાદજી શાહૂ પૂર્ણે છે કે પહેલાં શું કરવું તે વાત કહો. આત્માનો

અનુભવ કેમ થાય ? તે સમજના ચાહતે હું !

ગુરુદેવ તેના ઉત્તરમાં કહે છે કે આત્મા ઉપયોગસ્વરૂપ છે, તેના ઉપયોગને કોધાદિથી લિન્નતા છે—આવી ઓળખાણ અને બેદજ્ઞાન કરવું તે જ પહેલાં કરવાનું છે. તેમાં જ અહિંસા, અનેકાન્ત અને અપરિગ્રહ સમાય છે. આ જ જન્મ-મરણ મટાડવાનું મહાન ઔષધ છે.

આત્મભાંતિ સમ રોગ નહિ....

સદ્ગુરુ વૈદ્ય સુજાણ;

ગુરુઅશા સમ પથ્ય નહિ,

ઔષધ વિચાર ધ્યાન.

ભાઈ, આ વાત સમજ્યાં વગર સંસારનાં જન્મ-મરણનાં દુઃખ મટે તેમ નથી. અધરું લાગે કે સહેલું લાગે-પણ આ સમજ્યે છૂટકો છે, આનંદસ્વરૂપ આત્માની વાત દુર્લભ છે, પણ અશક્ય નથી. સંતોષે જે રીતે સમજાવ્યું છે તે રીતે સમજે તો તે સુલભ છે. બેદજ્ઞાનની અપૂર્વ વાત આચાર્યદિવે આ સંવર-અધિકારમાં સમજાવી છે.

ઉપયોગમાં ઉપયોગ છે, એટલે કે જ્ઞાનપરિણિતિરૂપ જે ઉપયોગ તે આત્માનું સ્વરૂપ છે, કોધાદિમાં ઉપયોગ નથી, એટલે તે કોધાદિ આત્માનું સ્વરૂપ નથી. બંનેની જાત સર્વથા જુદી છે. બંનેના વેદનનો સ્વાદ તદ્દદન જુદો છે,—ઉપયોગના સ્વાદમાં શાંતિ છે, ને રાગાદિના સ્વાદમાં અશાંતિ છે.—આવું બેદજ્ઞાન કરીને તેના સંસ્કાર એવા ટેઢ પાડવા જોઈએ કે સ્વર્ણમાં પણ તેના ભણકાર આવે કે હું જ્ઞાનાનંદસ્વરૂપ પરમાત્મા છું.

પચીસ હજાર જેટલા શ્રોતાજનોની સભાને ચૈતન્યરસના ઝુલે ગુરુદેવ ઝુલાવી રહ્યા છે; શ્રોતાજનો સ્તર્ધ થઈને ગુરુમુખે ઝરતો જિનવાણીનો રસ પી રહ્યા છે. વાહ ! કેવો મધુર ચૈતન્યરસ ભર્યો છે આ જિનવાણીમાં ! આવા જિનવાણી માતાજી આજે પરમાગમ મંદિરમાં પધાર્યા છે, ને ભક્તોના હૈયા હર્ષવિભોર બની રહ્યા છે. ગુરુદેવના પ્રવચનનો ઉમળકો આજ કોઈ અનેરા ભાવથી ઉલ્લસી રહ્યો છે. ગુરુદેવ કહે છે કે: ભગવાન મહાવીરના ઉપદેશમાં આ આવ્યું હતું, ને સીમંધર પરમાત્મા પણ આવો જ ઉપદેશ અત્યારે દઈ રહ્યા છે કે આત્માના ઉપયોગમાં જ્ઞાનકિયા તે અહિંસા છે, ને રાગકિયા તે હિંસા છે, —આવો ઉપદેશ તે જ વીતરાગતાનો ઉપદેશ છે. ને વીતરાગતાનો ઉપદેશ તે જ ઇજ્ઞાઉપદેશ છે.

‘રાગ આગ દહે સદા તાતેં સમામૃત સેવિયે’ બેદજ્ઞાન તે સમામૃત છે, રાગ-

અશુભ હો કે શુભ, તેમાં સમામૃત નથી, ચૈતન્યની શાંતિ તેમાં નથી. ચૈતન્યની શાંતિ તો ઉપયોગસ્વરૂપ આત્માના વેદનમાં જ છે. આવી જ્ઞાનક્ષિયા તે અલૌકિક કિયા છે; અહો, આવી જ્ઞાનક્ષિયા બતાવનારા પાંચ પરમાગમોની આજે મંદિરમાં પ્રતિષ્ઠા થાય છે; ને તેમાં કહેલું ભેદજ્ઞાન કરવું તે આત્મામાં ભાવશ્રુતની પ્રતિષ્ઠા છે. જેણે આવી ભાવશ્રુતની પ્રતિષ્ઠા કરી તેણે કેવળજ્ઞાનને આત્મામાં બોલાવી લીધું. ભાવશ્રુત થયું ત્યાં હવે અલ્યુકાળમાં કેવળજ્ઞાન પ્રગટયે જ છૂટકો.

અહો, જેણે કેવળજ્ઞાનની આ વાતને હેવો વધાવતા હોય એમ એકાએક આકાશમાં જોરદાર ધમધમાટ થવા લાગ્યો, ચારેકોર આનંદ ફેલાઈ ગયો.... શેનો છે આ અવાજ ! અરે, એ તો આ મંગલપ્રસંગે સુવર્ણધામમાં પુણ્યવૃષ્ટિ કરવા હેલિકોપ્ટર-વિમાન આવી પહોંચ્યું હતું. પણ આ શાંત ચૈતન્યરસની ધોધમાર વર્ષા વર્ષે એ ધમધમાટવાળા વિમાન સામે જોવાની કોને કૂરસદ હતી ?

ચૈતન્યની સ્વભાવક્ષિયા તો ઉપયોગરૂપ છે, તેમાં રાગનો કોઈ અંશ સમાય નહિ. જેને ઉપયોગસ્વરૂપ આત્માની સ્થિ હોય તેને રાગની સ્થિ રહે નહિ. અને તેને જ સાચો વીતરાગી અહિંસા ધર્મ હોય છે. સાધકના ભાવમાં જ્ઞાનધારા જુદી છે ને રાગધારા જુદી છે, જ્ઞાનધારા તો આનંદરૂપ છે, રાગધારા દુઃખરૂપ છે; આનંદરૂપ જ્ઞાનધારા તે જ અહિંસા ધર્મ છે, તે અનેકાન્ત છે ને તે જ રાગરહિત અપરિગ્રહપણું છે; જે દુઃખરૂપ રાગધારા છે તે અહિંસા નથી, જેટલો રાગ છે તેટલી ચૈતન્યપ્રાણની હિંસા છે, તેટલો પરિગ્રહ છે. અહો, આવું ભેદજ્ઞાન કરે તો જ સારભૂત આત્મા પ્રાપ્ત થાય. અરે, જેમાંથી સારભૂત આત્મા ન નીકળે, તેનાથી સ્વર્ગ મળે તો પણ આત્માને શું લાભ ? આજે સમજો કે કાલે સમજો-પણ આત્માનું આ સ્વરૂપ સમજ્યે જ ભવનો અંત આવે તેમ છે. ભગવાન મહાવીરે વિમલાચલ ઉપર આપેલો આ વિમલ ઉપદેશ છે; જે પરની ઉપેક્ષા કરાવીને સ્વમાં સન્મુખતા કરાવે છે; નિશ્ચયનો આશ્રય કરાવીને વ્યવહારનો આશ્રય છોડાવે છે.

અહો, આવું ભેદવિજ્ઞાન બતાવનારા પરમાગમો આપીને કુંદકુંદાચાર્યિદે ભરત ક્ષેત્રના જીવો ઉપર મોટો ઉપકાર કર્યો છે; ને આજે ગુસ્કલાન તે પરમાગમોનું રહસ્ય સમજાવીને આપણા ઉપર મહાન ઉપકાર કરી રહ્યા છે.

જ્ય મહાવીર

૪ શ્રી જિનવાણી – સમાચાર

અહો, સમયસાર ! તમે તો સાધક જીવના હૃદયના
 પ્રાણ છો, અને આત્માને દેખવા માટેની આંખ છો.

૫ ૧૭ મી વખત સમયસારની સમાપ્તિ ૫

ફાગણ સુદ તેરસના રોજ સોનગઢમાં પરમાગમ-મંદિરનો ભવ્ય પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ આનંદથી પૂર્ણ થયો; બીજે દિવસે ફાગણ સુદ ૧૪ નાં રોજ પરમાગમભક્તિના આનંદમય વાતાવરણ વર્ચ્યે, પ્રવચનમાં સમયસાર-પરમાગમનું ૧૭ મી વખતનું વાંચન પૂરું થયું.... ગુરુગમે આ સમયસારના અભ્યાસનું ફળ આત્માના પરમ આનંદનો અનુભવ છે એવા આશીર્વાદપૂર્વક સમયસાર સમાપ્ત કર્યું–

**આ સમયપ્રાભૂત પઠન કરીને અર્થ-તત્ત્વથી જાણીને,
 ઠરશે અરથમાં આત્મા જે સૌખ્ય ઉત્તમ તે થશે.**

અહો, પરમાગમના અભ્યાસનું કેવું ઉત્તમ ફળ આચાર્યદે બતાવ્યું છે! અનેક ભવ્ય જીવો એવા ઉત્તમ ફળને પામ્યા છે, પામે છે ને પામશે. આવા પરમાગમ-જિનાગમ જગતમાં જયવંત વર્તો.... “ધન્ય દિવ્યવાણી ઊંકારને રે.... જેણે પ્રગટ કર્યો આત્મદેવ.... જિનવાણી જયવંત ત્રશલોકમાં રે....”

પરમાગમ-મંદિરનો પ્રતિષ્ઠા-મહોત્સવ ૧૭આની ઉલ્લાસથી પૂરો થયો ને તેની સાથે જ સમયસાર-પરમાગમ ઉપર ૧૭ મી વખત પ્રવચનો પણ પૂરા થયા.... અહો, ‘સમયસાર !’ તમે તો સાધક જીવના હૃદયનાં પ્રાણ છો. આત્માને દેખવા માટેની તમે આંખ છો.... તમારા ભાવનું ભાસન થતાં અમને તો કુંદુંદસ્વામીનો ને સીમંધરાદિ જિનેશ્વરોનો જ સાક્ષાત્ ભેટો થયો છે. આ પંચકાળમાં તમે જિનશાસનનો ભંડાર છો.... ભવ્યજીવોને ઉત્તમ આત્મમુખના દાતાર સમયસાર જયવંત વર્તો.

સમયસાર પૂરું થતાં, બીજે દિવસે (ફાગણ સુદ ૧૫ થી) ‘કળશ-ટીકા’ ઉપર પ્રવચનો શરૂ થયા. કળશ-ટીકા એ પણ ‘સમયસાર’ નું જ દોહન છે. અધ્યાત્મરસના ઘોલનપૂર્વક ગુરુદેવના અદ્ભુત પ્રવચન ચાલી રહ્યા છે.

પૂ. ગુરુદેવ સુખ-શાંતિમાં બિરાજી રહ્યા છે. બધાં જ કાર્યક્રમો વ્યવસ્થિત નિયમિત-શાંતિપૂર્વક આનંદમય વાતાવરણમાં ચાલી રહ્યા છે. જ્યાં અધ્યાત્મની ચર્ચા અને ચૈતન્યરસનું ઘોલન છે ત્યાં તો નિરંતર ધર્મનો મહોત્સવ જ ચાલી રહ્યો છે; એટલે આપણે તો હજી દિન-રાત નિરંતર મહોત્સવ ચાલુ જ છે, ને ઠેઠ મોક્ષપ્રાપ્તિ સુધી સાધકભાવનો આનંદોત્સવ અખંડપણે ચાલ્યા કરશે. અહો, શ્રી જિનેન્દ્રશાસન જ્યવંત વર્તો-કે જેના સેવનથી આનંદમય મોક્ષમાર્ગ પમાય છે.

જિનભગવાને કહેલું શુદ્ધ સ્વદ્રવ્ય
જેના આશ્રયે મોક્ષસુખ સધાય છે

કર્મરહિત, અનુપમ, નિત્ય જ્ઞાનસ્વરૂપ શુદ્ધઆત્મા તે સ્વદ્રવ્ય છે.

(ફાગણ સુદ ૧૫ પ્રવચન: મોક્ષપ્રાભૂત ગાથા-૧૮)

સ્વદ્રવ્યના આશ્રયે સુગતિ છે, ને પરદ્રવ્યના આશ્રયે દુર્ગતિ છે.

-એ ભગવાન મહાવીરપ્રભુએ કહેલા સિદ્ધાંતનો સાર છે.

સુગતિ એટલે મોક્ષ; શુદ્ધ પરિણમન.

દુર્ગતિ એટલે સંસાર; વિકાર પરિણમન.

સ્વદ્રવ્ય એટલે જ્ઞાનસ્વરૂપ આત્મા;

જ્ઞાનસ્વરૂપથી બિન્ન તે બધુંય પરદ્રવ્ય.

શુદ્ધ સ્વદ્રવ્યમાં લીનતા છોડીને જેટલો પરદ્રવ્યનો આશ્રય છે તેટલો રાગ છે.

જેટલો રાગ છે તેટલું દુઃખ છે; ને દુઃખ નું નામ જ દુર્ગતિ છે.

જેટલો સ્વદ્રવ્યનો આશ્રય છે તેટલું સુખ છે, તે સુગતિ છે, તેમાં રાગ કે દુઃખ નથી.

ભગવાને સ્વદ્રવ્યના આશ્રયે મોક્ષસુખ કહ્યું છે.

મોક્ષમાર્ગ સ્વદ્રવ્યના આશ્રયે છે.

સમ્યજ્ઞર્થન પણ સ્વદ્રવ્યના જ આશ્રયે છે.

નિશ્ચયનયાશ્રિત મુનિવરો પ્રાપ્તિ કરે નિર્વાણની. (સમયસાર ૨૭૨)

ભૂતાર્થને આશ્રિત જીવ સુદૃષ્ટિ નિશ્ચય હોય છે. (સમયસાર ૧૧)

આ રીતે ભગવાને સ્વદ્રવ્યના આશ્રયે ધર્મ કહ્યો છે.

તો હવે ભગવાને સ્વદ્રવ્ય કોને કહ્યું છે? તે જાણવાની જિજાસા થતાં શ્રી કુંદકુંદસ્વામી તેનો ઉત્તર કહે છે:-

દુઢુકમ્મરહિયં અણોવમં ણાણવિગગહં ણિચ્ચં।

સુદ્ધં જિણેહિં કહિયં અપ્પાણ હવદિ સદવ્યં॥ ૧૮॥

જે નિત્ય જ્ઞાનસ્વરૂપ છે, હુષ્ટાષ-કર્મવિહીન છે;

જિનવરકથિત અનુપમ અહો! સ્વદ્રવ્ય તે શુદ્ધાત્મ છે. (૧૮)

સદાય ઉપયોગસ્વરૂપ આત્મા છે, તે અનુપમ છે, તે સ્વતત્ત્વ છે, તેની સન્મુખતાથી વીતરાગભાવ થાય છે, ને વિકાર તથા આઠ કર્મનો નાશ થઈ જાય છે. માટે સ્વદ્રવ્ય ને જાણીને તેનો આશ્રય કરવો તે જ મુમુક્ષુનું કર્તવ્ય છે, ને તે જ પરમાગમનું ફરમાન છે.

પરમાગમના સારરૂપ જે ઉપયોગમય શુદ્ધ આત્મા, તેને જાણીને, શ્રદ્ધાજ્ઞાનપૂર્વક તેમાં જે ઠર્યો તે જીવે પોતાના ચૈતન્યમંદિરમાં આનંદથી ભાવશ્રુતની પ્રતિષ્ઠા કરી. જેને કલ્યાણ કરવું હોય તેને માટે ભગવાનનો આ સન્દેશ કુંદકુંદાચાયદ્વિષે પરમાગમ દ્વારા આપ્યો છે; હે ભવ્ય જીવો! રાગથી પાર એવું જે શુદ્ધ-અનુપમ-ચૈતન્યતત્ત્વ તે તમાડું સ્વદ્રવ્ય છે ને તેનો જ તમે આશ્રય કરો; એ સિવાય સમસ્ત પરદ્રવ્યો કે પરભાવોને સ્વથી બિન્ન જાણો. આ કાર્ય શીધ્ર કરો. આ જ ઈષ્ટ-ઉપદેશ છે.

અહો, આ આત્મા જ એવું સારભૂત તત્ત્વ છે કે જેને જાણતાં જાણનારને સુખ થાય છે. આત્મામાં સુખ છે, ને તેને જાણતાં સુખનો અનુભવ થાય છે; અચેતનમાં કે રાગાદિ અશુદ્ધભાવોમાં સુખ નથી, ને તેનાં આશ્રયે સુખ થતું નથી. જે શુદ્ધ આત્માને સ્વદ્રવ્યપણે જાણો છે તેને જ શુદ્ધતા થાય છે; જે અશુદ્ધસ્વરૂપે આત્માને જાણો છે તેને અશુદ્ધતા થાય છે. સ્વદ્રવ્યનું સાચું સ્વરૂપ જીવે કદી જાણ્યું નથી. માટે કહે છે કે સ્વદ્રવ્યને ત્વરાથી જાણીને તેની રક્ષા કરો.

તીર્થધામ સોનગઢમાં આનંદથી ઉજવાયેલ પરમાગમ-મંદિર-પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ

ચૈતન્યતત્ત્વના અનંત મહિમાને જગતમાં પ્રસિદ્ધ કરનાર
શ્રી જિનેન્દ્રદેવના પંચકલ્યાણક જ્યવંત વર્તો.... પરમ
શાંતિરૂપ જૈનધર્મ જ્યવંત વર્તો.

શ્રી જિનેન્દ્ર ભગવાનના
પંચકલ્યાણકનો મહોત્સવ એ
આત્મહિતનો મંગલ અવસર
છે. તીર્થકરપ્રભુના કલ્યાણક
પ્રસંગે જગતના ઘણા જીવો ધર્મ
પામે છે. એવો અવસર નજરે
નીણવો તે મહાભાગ્ય છે.

મહોત્સવના મંગલ-
આશીર્વાદરૂપે ગુરુદેવ કહે છે કે
આ તો શાનનો ને શાંતિનો
મહોત્સવ છે. વચ્ચે શુભરાગ
છો, પણ આત્માનું સાચું શાન
ને શાંતિ તે જ ધર્મનો મોટો
મહોત્સવ છે.

ખ

ખ

[પંચકલ્યાણક મહોત્સવનો આંખે દેખ્યો અહેવાલ: લે. બ્ર. હરિલાલ જૈન]

શ્રી મહાવીર ભગવાનના મોક્ષગમનના આ ૨૫૦૦ મા વર્ષમાં સોનગઢના
પરમાગમ મંદિરમાં મહાવીરભગવાનની પ્રતિષ્ઠા થઈ અને પંચકલ્યાણકનો મહાન
ઉત્સવ ઉજવાયો. ભારતભરના મુમુક્ષુઓ અત્યંત આતુરતાથી જેની વાટ જોતા હતા તે
મંગલ ઉત્સવ ફાગણ સુદ પાંચમથી તેરસ સુધી આનંદથી ઉજવાઈ ગયો; વીસણજારથી
વધુ ભક્તજનોએ ઉત્સાહથી તેમાં ભાગ લીધો. મહોત્વના મંગલ પ્રારંભમાં ગુરુદેવે કહ્યું
કે આ તો શાનનો મહોત્સવ છે; શાંતિનો ને શાનનો આ મહોત્સવ છે. વચ્ચે
શુભરાગ છો, પણ ખરું પ્રયોજનરૂપ તો સાચું શાન છે. આત્માનું સાચું શાન ને
શાંતિ તે જ ધર્મનો મોટો મહોત્સવ છે.

શ્રી પરમાગમ મંદિરમાં મહાવીર પ્રભુની પ્રતિષ્ઠાનો પંચકલ્યાણક મહોત્સવ નજીક આવી રહ્યો હતો તેમ તેમ ભક્તજનો અંતરની હોંશ થી અવનવી તૈયારીઓ કરી રહ્યા હતાં. ધરધર મંગલગીત ગવાતા હતા, તોરણ-મંડપ બંધાતા હતા, વિવિધ શાણગાર થતા હતા, ગુરુદેવ રોજ-રોજ પરમાગમનો મહિમા પ્રસિદ્ધ કરીને મુમુક્ષુઓના ઉલ્લાસને ઉત્તેજીત કરતા હતા. અરે, આવો અવસર કર્યાંથી આવે! ઉત્સવની પૂર્વ તૈયારી વખતના ધમધોકાર વિચિત્ર વાતાવરણમાં એ ધર્મકાળનું ને તે ધર્મકાળમાંય ૭૦૦ મુનિઓ ઉપરના ઘોર ઉપસર્ગનું આજે સ્મરણ થાય છે. અરે, ચોથા આરા જેવા ધર્મકાળમાંય ધર્મ ઉપર ઉપસર્ગ થયો! પણ ઉપસર્ગ તો જ્યાં ધર્મ હોય ત્યાં જ હોય ને! અધર્મ ઉપર ઉપસર્ગ શો? જ્યાં ધર્મ નથી ત્યાં ઉપસર્ગ કોને? પણ ધર્મ ઉપરનો ઉપસર્ગ લાંબોકાળ ટકી શકે નહિં. રાષ્ટ્રનું અને તેમાંય ગુજરાતનું રાજકીય-સામાજિક વાતાવરણ જ્યારે એકદમ ક્ષુબ્ધ થઈ ગયું હતું, જેની ચિંતાજનક અસર સોનગઢ સુધી પણ પહોંચી ગઈ હતી, અરે, બે-ત્રાણ દિવસ તો ગંભીર ચિંતાના વેરા વચ્ચે કાર્યકરોએ ખાધું ન હતું ને ઊંઘ પણ લીધી ન હતી;.... ઉત્સવનું શું થશે! એની પળેપળે ચિંતામાં ફ્ઝારો ભક્તજનો ઉદાસ હતા.... પણ.... આ તો જૈનશાસનનો મહોત્સવ! જૈનધર્મની વીતરાગી શાંતિ પાસે અશાંતિ કેમ ટકી શકે! વાહ રે વાહ! જૈનધર્મ, તારો પ્રભાવ! વીરનાથ પ્રભુ પધારવાની તૈયારી થઈ ને વિપત્તિના વાદળ વીખાઈ ગયા, સુવર્ણપુરી ફરીને આનંદથી ખીલી ઉઠી.... ઉત્સવમાં મંગલ વાજાં ગાજ ઉઠ્યા.... ભક્તોનાં હદ્ય પ્રભુભક્તિથી પ્રહૃલિત થયા....

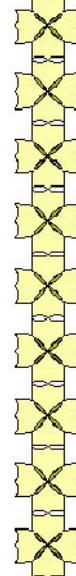
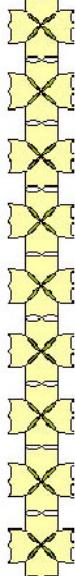
આખ્યા જિશંદ ઉર જ્ઞાયા ઉમંગ પૂર.... હીઠાં વિલવ જિનજીનાં.

-: ઉત્સવપ્રસંગે મંગલભાવના:-

(મુરબ્બી શ્રી રામજીભાઈનો સંદેશ)

આ મહોત્સવ છે તે પરમ શાંતિનો મહોત્સવ છે, ને તે આખા જગતને પરમ શાંતિનું તથા કલ્યાણનું કારણ છે; કેમકે મહાવીર ભગવાનના નિર્વાણ-મહોત્સવના અઢી ફ્ઝારમા વર્ષના અનુસંધાનમાં આ ઉત્સવ ઉજવાય છે, અને તેમની જે દિવ્યધ્વનિ પ્રગટ થયેલી તેને અનુસરીને ભગવાન કુંદકુંદેવે મહાન વીતરાગી પરમાગમો રચ્યા, અને તેના દ્વારા આ જગતને કલ્યાણ માટે ભગવાનનો સંદેશ આપ્યો; અને તે પરમાગમોનું રહસ્ય ખોલીને પૂરુદેવ આજ આપણને સમજાવી રહ્યા છે, તે પરમાગમના બહુમાન માટેનો આ મહોત્સવ છે; તે સર્વે જીવોનું કલ્યાણ કરો.

પ્રણમન કરું હું ધર્મકર્તા તીર્થ શ્રી મહાવીરને

પધાર્યા વીરપ્રભુ ભગવાન
વધાવ્યા હોંશે સૌ ગુણવાન
ઃ

(ફાગણ સુદ એકમ, શનિવાર, તા. ૨૩-૨-૭૪)

અહો, ધર્મવૃદ્ધિકરા વર્દ્ધમાન ભગવાન ! પધારો પધારો પધારો. પ્રભો ! સમ્યગટિંબિના જ ચિત્તના વિષયભૂત એવા આપને દેખતાં અપાર ફર્શ થાય છે. આપ અમારી સુવર્ણપુરીમાં પધાર્યા છો—એટલું જ નહિ—અમારા ચિત્તમંદિરમાં પણ આપ પધાર્યા છો. સુવર્ણપુરીનું આજનું પ્રભાત કોઈ અનેકું ભાસે છે. મોહના વાદળાં વીખાઈ ગયા છે ને આનંદમય પ્રકાશ ફેલાઈ રહ્યો છે. અહો, આજે પ્રભુ મહાવીર પધાર્યા છે. સોનગઢમાં દેશભરના ભક્તજનો ભવ્ય સ્વાગત કરી રહ્યા છે, નગરજનો પણ ઉમંગથી સ્વાગતમાં ભાગ લઈ રહ્યા છે.

ખુલ્લી પ્રશાંત મુદ્રામાં ચૈતન્યતેજથી ચમકી રહેલી પ્રતિમા દેખીદેખીને ભક્તજનો આનંદથી ગાય છે કે ‘પ્રભુજી ! તારા મુખડા ઉપર જાઉં વારી—વારી રે ’વાહ ! આ પ્રતિમાની મુદ્રા દેખતાં કેવળીપ્રભુની મુદ્રા યાદ આવે છે, એટલે પરમાર્થ પોતાનો સર્વજ્ઞસ્વભાવ યાદ આવે છે ! — એ જ મહોત્સવનું મહા મંગળાચરણ છે.

ગુરુદેવ પણ હોંશે હોંશે સ્વાગતમાં પધાર્યા છે, ને પ્રસન્નતાથી કહે છે કે – ‘આજે ભગવાન પધાર્યા ; મુદ્રા બહુત અચ્છી હૈ ; જાણો સાક્ષાત્ ભગવાન પધાર્યા હોય !’ ધર્માનો પ્રેમ આવા ભગવાન પ્રત્યે જુકે છે.

પૂ. બેનશ્રી-બેન પણ હદ્યના ઉમંગથી મંગલ ભજિતવડે પ્રભુનું સ્વાગત કરીને વધાવતા હતા. નગરમાં સર્વત્ર આજે આનંદનું વાતાવરણ હતું. જાણે પ્રભુજી ધીમે ધીમે ગગનવિહાર કરીને પરમાગમભંદિરમાં પધારી રહ્યા હોય-એવો મજાનો સ્વાગતનો દેખાવ હતો. શાંતરસથી નીતરી રહેલી પ્રભુજીની ભવ્યમુક્રા આનંદમય આત્મતત્ત્વનો ઉપદેશ દેતી હતી કે અહો ભવ્ય જીવો ! કષાય વગરના આવા આનંદમય ચૈતન્ય તત્ત્વને સાધીને અમે પરમાત્મા થયા, ને તમે પણ આવા વીરમાર્ગમાં આવો....

વાહ પ્રભો ! સમ્યદેષ્ટિ તો આપને દેખે જ છે, ને મિથ્યાદેષ્ટિ-ભવ્ય પણ જ્યાં આપને દેખવા જાય છે ત્યાં તેની અતીન્દ્રિય-આંખ તીવ્યડી જાય છે ને મિથ્યાત્વ દૂર થઈ જાય છે. અહો, આવા ભગવાનનું સ્વાગત કરતાં મુમુક્ષુઓને જે આનંદ થાય તેની શી વાત ! શું કાગળ અને કલમથી એનું માપ થઈ શકે ? ના જી.

-‘તો એનું માપ કઈ રીતે થાય ?’ તે વાત ગુરુદેવ આપણને પ્રવચનમાં સમજાવે છે.... કે ઇન્દ્રિયોથી પાર એવા જ્ઞાનસ્વભાવની સંનુખ થા, તો સર્વજ્ઞની સાચી ઓળખાણ થાય, અને તને સર્વજ્ઞ જેવા આનંદનો સ્વાદ આવે.

૩ નિર્વિઘ્ન મંગલ-મહોત્સવ

[મહા વદ અમાસઃ ફાગણ સુદ એકમ]

ઉત્સવની જોરદાર તૈયારીઓ ચાલતી હતી.... ભગવાનની પ્રતિમા પણ જ્યાપુરથી રવાના થઈને સોનગઢની નજીક આવી રહી હતી.... પણ....

વર્ચે ઉપદ્રવ આવ્યો.... બે ત્રણ દિવસ તો સહૃદિંતામાં રહ્યા; સૌના હદ્યમાં ઊંડે ઊંડે પણ વિશ્વાસ હતો કે આવા મંગલ ઉત્સવ પ્રસંગે ધર્મ ઉપરનો ઉપદ્રવ ટકી શકે જ નહિ. બધાયના હદ્ય મુંગામુંગા પણ દિનરાત જિનહેવની પ્રાર્થના કરતા હતા.... તેમાંય જ્યારે વીરનાથ ભગવાન સોનગઢની નજીક આવી ગયા.... ત્યારે તો જાણે શાસનનું ધર્મચક જ દોડયું આવતું હોય તેમ વાતાવરણમાં એકએક પરિવર્તન થવા માંડયું.... વિરોધીઓના હદ્ય પલટવા લાગ્યા.... ને મહા વદ અમાસની બપોરે દોઢ વાગ્યે તો બધું વાતાવરણ સાઝ થઈ ગયું; ગુરુદેવના પ્રસન્નચિત્તભર્યા ઉદ્ગારો સાંભળીને સર્વત્ર હર્ષભર્યા જ્યજ્યકાર થવા લાગ્યા. જો આ ઉપદ્રવ સોનગઢના ઇતિહાસમાં અજોડ હતો.... તો એનું નિવારણ થતાં સૌના હૈયામાં જે હર્ષ છવાયો તે પણ અજોડ હતો. ગામના આગેવાનો પણ ઉત્સવ પ્રત્યે પોતાની લાગણી વ્યક્ત કરતા હતા.

ફરી ઉત્સવની આનંદભરી તૈયારીઓથી આખું સોનગઢ ગાજવા લાગ્યું.... જ્ઞાગણ સુદ એકમે અદ્ભુત આનંદભર્યા હર્ષોલ્લાસથી ભગવાન વર્દ્ધમાનદેવનું સ્વાગત કરતાં મુમુક્ષુજીનોનાં તો હૈયા ઉલ્લસતા હતા; અને ગામના લોકો પણ હરખનાં હીલોળે ચડ્યા હતા. અહો પ્રભુ મહાવીર ! અતીન્દ્રિય શાંતિના પિંડ એવા આપ જ્યાં પધારો ત્યાં સર્વત્ર શાંતિ પ્રસરે એમાં શું આશ્રય છે !

આજનું ગુરુદેવનું બપોરનું પ્રવચન પણ શાંત રસભરેલું, વૈરાગ્યભાવથી નીતરતું ને ચૈતન્યપ્રત્યે ઉલ્લાસપ્રેરક હતું, અહો, જ્ઞાનસ્વરૂપે તો બધા આત્મા સમાનધર્મી છે -સાધર્મી છે, તેમાં કોઈ પ્રત્યે વેરવિરોધ ક્યાં રહે છે ! અરે, આવા આત્માની આરાધના કરવી એ ધર્મનું કામ છે. આવી આરાધના તે ધર્મનો મંગલ મહોત્સવ છે, ને તે નિર્વિઘ્ન છે. ચૈતન્યના આરાધકને બહારના કોઈ વિધન નહતા નથી.

મંગલ - આશીર્વાદ

(સમયસાર કળશ : ૨૭૬)

બપોરે શાંત રસગંભીર પ્રવચનમાં ગુરુદેવે કહું કે ચૈતન્યચમત્કારને જ્યવંત કહીને તેનું સર્વોત્કૃષ્ટપણું બતાવ્યું તે મંગળ છે. અચલ ચૈતનારૂપ થયેલો આત્મા જ્યવંત હો-એમ કહીને છેલ્લે આશીર્વાદ સહિત આચાર્યદિવ સમયસાર પૂરું કરે છે. આ ‘આત્મભ્યાતિ’ દ્વારા આત્મામાં ચૈતન્યભાવરૂપ જે જ્ઞાનજ્યોતિ પ્રકાશિત થઈ તે સર્વ પ્રકારે સદા જાજવલ્યમાન રહો. —અહો, આવી ચૈતન્યજ્યોત પ્રગટી તેમાં ઉપદ્રવ કેવો ? આનંદમય ચૈતન્યજ્યોતમાં ધર્મને કોઈ ઉપદ્રવ નથી. અહો, ચૈતન્ય રત્નનો દીવડો, એને પવનના વાવાજોડાં ડગાવી શકે નહિં; તેમ જગતમાં સંયોગના વાવાજોડાં ચૈતન્યના સાધકને ડગાવી શકે નહીં.

અહો, આવો ચૈતન્યઆત્મા એકલા અનુમાનથી કોઈના જાણવામાં આવે -એવો નથી; એ તો અતીન્દ્રિયસ્વસંવેદન-પ્રત્યક્ષ છે. ને આવા આત્માનું સ્વસંવેદન તે આ સમયસારનો સાર છે. અહો, અમૃતચંદ્રઆચાર્ય આવા સ્વસંવેદનરૂપે પરિણમેલા સાધક આત્માને મંગલ આશીર્વાદ આપે છે કે હે આત્મા ! હવે તું આવા સ્વસંવેદનના ચૈતન્યપ્રકાશથી નિરંતર સર્વ તરફથી જળણતો રહેજે.... અપ્રતિહતભાવે કેવળજ્ઞાન લેજે.

વાહ રે વાહ ! જુઓ આ સમયસારનું ફળ ! સમયસારમાં તો વીતરાગીસંતોની વાણી છે; જેના હૃદયમાં એની ચોટ લાગી તે તો ન્યાલ થઈ ગયા.

૪ ધર્મત્માનો પ્રેમ ભગવાન પ્રત્યે જુકે છે

(ફાગણ સુદુ એકમે મહાવીરપ્રભુ પધાર્યા પછીનું પ્રવચન)

મહાવીર ભગવાનનું સ્વાગત કરતાં પ્રમોદભાવથી ગુરુદેવ કહે છે કે ભગવાન મહાવીર પરમાત્મા પૂર્ણાંદને પ્રાપ્ત કરીને મોક્ષ પધાર્યા છે, તેમની અર્હી સ્થાપના થવાની છે; તેમના પ્રતિમા આજે અર્હી પધાર્યા છે સમ્યગદાટિ જ ભાવનિકેપના શાનપૂર્વક સ્થાપના કરે છે. સમ્યગ્જ્ઞાનપૂર્વક ભગવાનને જેણે પોતાના શાનમાં સ્થાપ્યા તે જીવ ભગવાનના માર્ગ માં આવ્યો.

નય તે સમ્યગ્જ્ઞાનનો બેદ છે; ને નયનો વિષય તે નિક્ષેપ છે; તેમાં પ્રતિમાળમાં ભગવાનની સ્થાપનાનો સાચો નિક્ષેપ સમ્યગદાટિને જ હોય છે. પં. બનારસીદાસજી કહે છે કે જેના અંતરમાં સુદેષિની લહેરો ઊરી છે, મિથ્યાત્વનો જેને નાશ થયો છે, અને જેની ભવસ્થિતિ થોડીક જ બાકી છે એવો જીવ ‘જિનપ્રતિમા પ્રમાણે જિનસારખી.’ અહો, જિનેન્દ્રદેવની મૂર્તિ સાક્ષાત્ જિનેન્દ્રદેવસમાન શોભે છે.

‘ભગત’ એટલે ભગવાનનો ભક્ત, સમ્યગદાટિ; તેને પોતાના પૂર્ણ પરમાત્મસ્વરૂપને અનુભવતાં સમ્યગ્દર્શન થયું, તેણે પરમાત્માને સાચા સ્વરૂપે ઓળખ્યા, ને તે જ તેની સાચી સ્થાપના કરી શકે છે. ગુરુદેવ પ્રમોદથી કહે છે કે વાહ ! જે મુદ્રા જોતાં કેવળીપ્રભુનું સ્વરૂપ યાદ આવે છે, એટલે પરમાર્થ પોતાનો સર્વજ્ઞસ્વભાવ યાદ આવે છે-એ મહોત્સવનું મંગલાચરણ છે. આવા સર્વજ્ઞસ્વભાવને પ્રતીતમાં લેતાં સમ્યગ્દર્શનરૂપી બીજ ઊરી, તે વધીને હવે કેવળજ્ઞાનરૂપ પૂનમ થશે જ.

સમંતબદ્રમહારાજ કહે છે કે પ્રભો ! આપની સર્વજ્ઞતાનું એવું અદ્ભુત બહુમાન આવે છે કે મને તેની ભક્તિનું વ્યસન થઈ ગયું છે.... આપની સર્વજ્ઞતા દેખતાં જ મારી ભક્તિ ઊછળી જાય છે. આપને ઓળખનાર સમ્યગદાટિ જ આપની સાચી સ્તુતિ કરે છે.

સભાજનોના અત્યંત ઇષ્ટલલાસ વચ્ચે, જિનમુદ્રાના મહિમાપૂર્વક ગુરુદેવ કહે છે: અહો, આજે ભગવાન પધાર્યા; મુદ્રા બહુત અચ્છી હૈ,... જાણે સાક્ષાત્ ભગવાન બિરાજતા હોય ! ધર્માનો પ્રેમ આવા વીતરાગ ભગવાન પ્રત્યે જુકે છે.

જેમ ભગવાનની પ્રતિમા પૂજ્ય છે, તેમ તે ભગવાનની વાણી પણ પૂજ્ય છે. તે વાણી સર્વજ્ઞતાને અનુસરનારી છે. અર્હી પરમાગમમંદિરમાં એવી જિનવાણીની

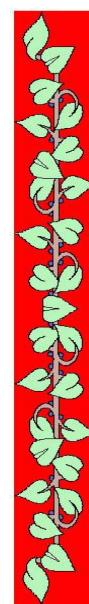
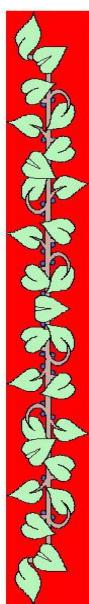
સ્થાપનાનો આ મહોત્સવ છે. વીતરાગી જિનપ્રતિમાને અને જિનવાણીને દેખતાં ધર્મજીવને આહૃલાદ થાય છે, ને તેનાં પરિણામ ઉજળા થાય છે.

ભાવપ્રાભૂતની ૮૭ મી ગાથાના પ્રવચનમાં ગુરુદેવે કહ્યું કે પરથી બિજ્ઞ ચિદાનંદસ્વરૂપ આત્મા પોતાના એકત્વમાં શોભે છે. ‘આત્મરામ અવિનાશી આવ્યો એકલો....’ ચિદાનંદી આત્મા શાશ્વત એકલો છે, તે નવે તત્ત્વોમાં શ્રેષ્ઠ છે, ને તે જ આનંદની ઉત્પત્તિનું ધામ છે; તેને હે ભવ્ય ! તું અંતર્મુખ થઈને ભાવ.

આવા આત્માની ભાવના કરનાર જીવ જ્ઞાયકભાવમાં ભડવીર છે, આત્માને સાધવામાં તે ‘બહ્ષાદુર’ છે—શૂરવીર છે, તે વીરના માર્ગ ચાલનારો છે. અહો, મહાભાગ્યે ભગવાનના ઘરની આ વાત અહીં સોનગઢના પાદરમાં આવી છે. આ તો આત્માના અધ્યાત્મધર્મની વાત છે, આવા આત્માને જાણીને તેની ભાવના કરવી તે મંગલ મહોત્સવ છે.

(ફા. સુ. ૧) પ્રવચન પછી મહાવીરપ્રભુ પરમાગમ-મંદિરમાં પધાર્યા. પગથિયા ઉપર પગ મુક્યા વગર પ્રભુજી પરમાગમ-મંદિરમાં પ્રવેશ્યા તે દેશ્ય દેખીને પ્રભુના ગગનવિહારનું દેશ્ય યાદ આવતું હતું, ને આનંદ થતો હતો ભક્તમંડળની ભક્તિના ઉલ્લાસથી પરમાગમ-મંદિર ઉભરાઈ રહ્યું હતું. (સવા પાંચ ફૂટના જિનપ્રતિમા લગભગ ૧૧૨ મણ વજનના હોવાથી વિશેષ હેરફરની તકલીફ ન પડે તૈ માટે પરમાગમ-મંદિરમાં જ બિરાજમાન કર્યા હતા, ને તે પ્રતિમા ઉપરની વિધિ ત્યાં જ થઈ હતી. બાકીનાં સમસ્ત વિધિવિધાન પ્રતિષ્ઠા-મંડપમાં થયા હતા. ભવ્ય પ્રતિષ્ઠામંડપ મુખ્ય રસ્તા ઉપર, બોર્ડિંગને અડીને જ આવેલ હતો, એનું નામ હતું વર્દ્ધમાનનગર.

ઉત્સવના મંગલ સંભારણાં આનંદથી વાંચો

આ મંગલ-ઉત્સવના આઠ દિવસ દરમિયાન દરરોજની પત્રિકા પ્રગટ થયેલી; તેમાં પૂ. ગુરુદેવના પ્રવચનની પ્રસાદી, તથા ઉત્સવના ઉમંગભર્યા પ્રસંગોનો આંખે દેખ્યો અહેવાલ આપવામાં આવેલ છે. બહારગામ આપના સંબંધીઓને પણ પત્રિકા મોકલવાની વ્યવસ્થા છે. સૌને વાંચતાં આનંદ થાય, ને દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્ર પ્રત્યે ભક્તિની ઉર્ભિ જાગે તેવું લખાણ છે. કેટલાંક સુંદર ચિત્રો પણ છે. પાનાં ૧૦૦ કિંમત સવારુપિયો. (પોસ્ટેજ ઝી)

સંપાદક: આત્મધર્મ, સોનગઢ

પધાર્યી સીમંધર ભગવાન.... છવાયા ઇખનિંદ મહાન....

(ફાગણ સુદ બીજ : જિનમંદિરની ઉત્ત્ર મી વર્ષગાંઠ)

સોનગઢ તો જાણે સીમંધરભગવાનું ધામ !

આ કાળે સીમંધરપરમાત્માની ભરતક્ષેત્રમાં પ્રસિદ્ધિ સોનગઢથી જ થઈ છે.

આવા સોનગઢમાં આવડો મોટો ધર્મોત્સવ થતો હોય ત્યારે સીમંધરપ્રભુજી પધાર્યી વગર કેમ રહે ! ઉત્સવ તો ફાગણ સુદ પાંચમે શરૂ થતો હતો, પણ ભક્તોના વહાલા પ્રભુજી તો ત્યારપહેલાં ફાગણ સુદ બીજે જ પધારીને સુવર્ણપુરીમાં બિરાજ્યા.

સં. ૧૯૮૭ના ફાગણ સુદ બીજે સોનગઢ-જિનમંદિરમાં સીમંધરપ્રભુની પ્રતિષ્ઠા થઈ.... તેને આ ફાગણ સુદ બીજે ઉત્ત વર્ષ પુરા થઈને ઉત્ત મું વર્ષ બેંકું છે. અહીં, પ્રભુજી પધાર્યી પછી કેવી અદ્ભુત ધર્મપ્રભાવના થઈ રહી છે ! વિદેશીનાથની વાણી સોનગઢના સંતોના જીવનમાં ગુંથાયેલી છે.... તેનાં પ્રતાપે આજે ભરતક્ષેત્રમાં આનંદમંગળ વર્તી રહ્યા છે, ને અનેક જીવો ધર્મ પામી રહ્યા છે.

- ભૂતકાળના તીર્થકર મહાવીર ભગવાન,
- વર્તમાન તીર્થકર સીમંધર ભગવાન,
- ને 'સૂર્ય' જેવા તેજસ્વી ભાવી તીર્થકર ભગવાન.

અહીં, ત્રિકાળવર્તી તીર્થકરોનો મંગળ મેળો.... આજે આપણે નજરે જોઈ રહ્યા છીએ.... ને તેમની મંગળ છાયામાં કલ્યાણ કરી રહ્યા છીએ.

(ફા. સુ. ૨) પ્રવચનમાં મોક્ષપ્રાભૂતની ગાથા વાંચતાં ગુલુદેવે જિનમાર્ગના મહા પ્રમોદથી કહ્યું કે અહીં ! ભગવાનના શાસનમાં સ્વદ્રવ્યના આશ્રયે મોક્ષ કહ્યો છે ને પરદ્રવ્યના આશ્રયે બંધન કહ્યું છે. માટે પરદ્રવ્યથી ને રાગાદિથી વિરક્ત થઈને ચૈતન્યમય સ્વદ્રવ્યમાં રત થવું તે જિનાગમનો સાર છે.

સ્વદ્રવ્યરત મુકાય ને પરદ્રવ્યરત બંધાય છે,
આ જિનતણા ઉપદેશમાં બંધ-મોક્ષનો સંકેપ છે. (૧૩)

ભગવાનના ઉપદેશનો આવો સંદેશ, શ્રી કુંડકુંદાચાર્યદિવ વિદેષમાં જઈને લાવ્યા છે, ને તે જ ઉપદેશ આ પરમાગમોમાં ભર્યો છે. તેના બહુમાનનો આ ઉત્સવ છે.

પ્રવચન પછી ભગવાન સીમંધરનાથના અને મહાવીરપ્રભુના મંગલ વિહાર જેવી ભવ્ય રથયાત્રા નીકળી હતી; પાંચ હાથી ઉપર પાંચ પરમાગમ, તેમજ અજમેરનો રથ -હાથી, સોનગઢનો રથ, વગેરેથી શોભતી આવી રથયાત્રા આ પહેલી જ હતી. સર્વત્ર જિનેન્દ્રશાસનના જ્યજ્યકાર દેખીને આનંદ થતો હતો.

ફાગણ સુદ પાંચમથી પ્રવચનમાં સવારે સંવર અધિકારનો મંગલ પ્રારંભ થયો. તેનો મંગળ શ્લોક (૧૨૫) બરાબર સવાસો નંબરનો સવાયું કામ સૂચવે છે, - તેમાં ભેદજ્ઞાનના મહિમાથી આચાર્યદિવ કહે છે કે-

અનાદિ સંસારથી માંડીને પોતાના વિરોધી સંવરને જીતવાથી જે એકાંત-ગર્વિત થયો છે એવો જે આસ્રવ, તેનો તિરસ્કાર કરવાથી જેણે સદા વિજય મેળવ્યો છે-એવા સંવરને ઉત્પન્ન કરતી, પરરૂપથી જુદી (-પરદ્રવ્ય અને પરદ્રવ્યના નિમિત્તે થતા ભાવોથી જુદી) પોતાના સમ્યક સ્વરૂપમાં નિશ્ચલપણે પ્રકાશતી, ચિન્મય, ઉજ્જવળ, અને નિજરસ (ચૈતન્યરસ) ના ભારવાળી-અતિશયતાવાળી ભેદજ્ઞાનજ્યોતિ પ્રગટ થાય છે, ફેલાય છે. -તે મંગળ છે.

બપોરે પદ્મનંદીમુનિરાજ રચિત ઋષભજિનસ્તોત્ર વંચાતું હતું. -તેના શરૂઆતના પાંચ શ્લોક-

જય ઋષભ નાભિનન્દન ત્રિભુવનનિલય અને દીપ તીર્થકર ।

જય સકલ જીવવત્તસલ નિર્મલગુણ - રત્નનિધે નાથ ॥૧॥

(૧) શ્રીમાન નાભિરાજના નન્દન, તથા ત્રિભુવનરૂપી ધરના એક દીપક, અને ધર્મતીર્થની પ્રવૃત્તિ કરનારા એવા હે ઋષભદેવ તીર્થકર ! આપ આ લોકમાં જ્યવંત રહો. વળી સમસ્ત જીવો ઉપર વાત્સલ્ય ધારણ કરનારા અને નિર્મલગુણરત્નોના નિધાન એવા હે નાથ ! આપ આ લોકમાં સદાય જ્યવંત રહો.

(૨) સમસ્ત સુર-અસુરના ચિત્ર-વિચિત્ર મહિઓથી સહિત મુગટનાં કિરણો વડે જેમનું સિંહાસન ચિત્ર-વિચિત્ર છે એવા હે જિનનાથ ! જે મનુષ્ય આપને દેખે છે, આપની સ્તુતિ કરે છે તથા આપના જપ અને ધ્યાન કરે છે તે મનુષ્ય ધન્ય છે.

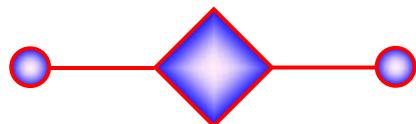
(૩) હે જિનેન્દ્ર, હે ભગવાન ! અમે આપને ચર્મચક્ષુથી પણ દેખીએ તોપણ અમને એવો ભારે હર્ષ થાય છે કે તે હર્ષ ગ્રંથાલોકમાં સમાતો નથી; તો પછી જો અમે શાનરૂપી નેત્રથી આપને દેખીએ તો અમને કેટલો આનંદ થાય ! તે અમે જાહી શકતા નથી.

(૪) હે જિનેન્દ્ર ! જેણે સમસ્ત વસ્તુઓના વિસ્તારને વિષય કરી લીધો છે, એવા અનંત શાનસ્વરૂપ આપની જે પુરુષ સ્તુતિ કરે છે તે, કુવાનું દેડકું સમુદ્રના વિસ્તારનું વર્ણન કરે-તેના જેવું છે.

(૫) હે જિનેશ, હે પ્રભો ! આપના નામના કીર્તનમાત્રથી પણ અમારા જેવા મનુષ્યોની પાસે આજ્ઞાંકિત મનોવાંચિત લક્ષ્મી ચાલી આવે છે.

ઋખભદેવ ભગવાન ‘સર્વાર્થસિદ્ધિ’ માંથી આ પૃથ્વી પર આવતાં, સર્વાર્થસિદ્ધિ-વિમાનની શોભા ઘટી ગઈ ને આ ભરતક્ષેત્રની શોભા વધી ગઈ. આચાર્યદ્વિ અલંકારથી એમ કહે છે કે હે નાથ ! આપની ચૈતન્યશોભા પાસે સર્વાર્થસિદ્ધિ વિમાન પણ અમને ઝાંખું લાગે છે. સર્વાર્થસિદ્ધિની શોભા આપને લીધે હતી. આપના વગરનું સર્વાર્થસિદ્ધિ વિમાન શોભતું નથી. આમ કઢીને પુણ્યના ફળ કરતાં ચૈતન્યનો મહિમા બતાવ્યો છે.

દેવ-શાસ્ત્ર-ગુરુના ઉત્સવનો મંગલપ્રારંભ ફાગણ સુદ પાંચમથી થયો. વહેલી સવારમાં પ્રતિષ્ઠામંડપમાં સીમંધરપ્રભુ તથા મહાવીરપ્રભુજી પદ્ધાર્ય. ભગવાનના માર્ગની વીતરાગી શાંતિનો સંદેશ આપતો જૈનધર્મધજ ગગનમાં લહેરી ઉઠ્યો.... હજારો ભક્તજનો પ્રભુનો મંગલ ઉત્સવ ઉજવવા આવી પહોંચ્યા ને જિનવાણીના શ્રવણ પછી પંચપરમેષ્ઠી ભગવંતોનું પૂજન થયું.

જે જાણતો મહાવીરને ચૈતન્યમથી શુદ્ધ ભાવથી;
તે જાણતો નિજાત્મને સમકિત લ્યે આનંદથી.
શ્રી પરમાગય મંદિરમાં બિરાજમાન મહાવીર
ભગવાનની ભવ્યપ્રતિમાનું દર્શન સાધકના
અંતરમાં અનેરી આઙ્ગલાદ-ઉર્મિઓ જગાડે છે.

શ્રીમંડપમાં ભગવંતોની પધરામણી

અને ધર્મધ્વજનું આરોહણ

ફાગણ સુદ પાંચમનું આનંદમય પ્રભાત ઉગ્યું; ચારેકોર જૈનધર્મનો પ્રકાશ ખીલી રહ્યો; મંગલ શરણાઈઓ, મધુર વાજાંઓ ને જોરદાર નોબતો વાગી રહી; જિનેન્દ્ર ભગવંતો આજે પ્રતિષ્ઠા-મંડપમાં પધારી રહ્યા છે. ઠેર ઠેર ફજારો સાધમીજનો દેવગુરુના ગુણગાન વડે ધર્મનું મધુર વાતાવરણ ફેલાવી રહ્યા છે. અણા, ઝેર જેવા સંસારસમુદ્ર વચ્ચે જૈનધર્મની આ મીઠી અમૃત-વીરડી દેખીને હૃદય આનંદની લાગણીઓ અનુભવે છે. ગુરુદેવનો આ મહાન ઉપકાર છે કે જેમણે આપણને જિનેન્દ્ર ભગવંતોનો માર્ગ આપ્યો છે. જ્યવંત વર્તો આ માર્ગ.... ને આ માર્ગના પ્રણોતા તીર્થકરો ! આવો સુંદરમાર્ગ પામીને આત્મહિત સાધવાનો આ મંગલ-ઉત્સવ છે.

સવારના સવા છ વાગ્યા છે; ચારેકોર સીમંધરભગવાન અને મહાવીરભગવાનના જ્ય-જ્યકારપૂર્વક ભગવંતોનું જુલૂસ જિનમંદિરેથી પ્રતિષ્ઠા-મંડપમાં જઈ રહ્યું છે; શરૂઆતમાં પંચપરમેષ્ઠીના માર્ગસૂચક પચરંગી ધર્મધ્વજ લહેરાઈ રહ્યો છે, પાંચ હાથી ઉપર પાંચ પરમાગમ બિરાજ રહ્યા છે, અજમેરના રથમાં મહાવીરભગવાન અને સોનગઢના રથમાં સીમંધરભગવાન શોભી રહ્યા છે. પ્રભુજી પ્રતિષ્ઠામંડપમાં પધાર્યા. દેશભરમાંથી ઉમટી રહેલા સાતેક ફજાર ભક્તજનો પ્રભુજીના મંડવે આવીને પોતાને ધન્ય માનવા લાગ્યા, ને કહાનગુરુના મંગલ ફસ્તે ધર્મધ્વજ આકાશમાં લહેરાઈ ઉઠ્યો. પ્રભુ પધાર્યા ને મંડપની શોભા વધી ગઈ. (ધર્મધ્વજ ફરકાવવાનો લાભ હિંમતનગરનાં ભાઈ શ્રી તારાચંદ પોપટલાલ કોટડિયાએ લીધો હતો. તથા પ્રભુજીને મંડપમાં પધરાવવાનો લાભ તલોંના ભાઈ શ્રી ચંદુલાલ કાળીદાસે લીધો હતો.)

મંડપની ભવ્ય સુસજ્જિત વેદીમાં બિરાજમાન સીમંધર ભગવાન અને વર્દ્ધમાન ભગવાન વગેરે ભગવંતોના દર્શન-પૂજન કરીને સૌ પ્રભુના મંડપમાં જિનવાણી સાંભળવા બેઠા. અધ્યાત્મનું ગંભીર વાતાવરણ ચૈતન્યની વિચરાણી શાંતિને બોલાવી રહ્યું હતું. શાંતરસથી ભરેલી મધુર વાણી શ્રી ગુરુમુખથી વહેવા લાગી. આપ પણ એનો નમુનો ચાખો.

૩ મોક્ષના કારણરૂપ ભેદવિજ્ઞાનને અભિનંદન

૪ ભેદજ્ઞાન મંગળરૂપ છે.

ચૈતન્યના કોઈ અદ્ભુત ઉલ્લાસપૂર્વક પ્રવચન શરૂ કરતાં ગંભીરધ્યનિથી ગુરુદેવે કહ્યું:- આજે મંગલ મહોત્સવ શરૂ થાય છે. ભગવાન સીમંધર પરમાત્મા મહાવિદેહક્ષેત્રમાં બિરાજે છે; ત્યાં કુંદુંદાચાર્યદિવ પદાર્થ હતાં. તેમને શુદ્ધાત્માના આનંદનું પ્રચુર સ્વસંવેદન હતું. આનંદનું વેદન તો સમ્યજ્ઞાનેય હોય છે, પણ મુનિવરોને તો આત્મામાં લીનતાપૂર્વક ઘણું સ્વસંવેદન હોય છે. આવા આચાર્યભગવાને સમયસાર વગેરે પરમાગમો રચીને જગતના જીવો ઉપર મોટો ઉપકાર કર્યો છે, તેમાંથી મહામંગળરૂપ સમયસારનો સંવર અધિકાર વંચાય છે. રાગથી બિજ્ઞ ચૈતન્યનો અનુભવ કેમ કરવો તે આચાર્યદિવ બતાવે છે:-

ઉવઓગે ઉવઓગો કોહાદિસુ ણત્થિ કો વિ ઉવઓગો ।

કોહો કોહે ચેવ હિ ઉવઓગે ણત્થિ ખલુ કોહો ॥૧૮૯॥

ઉપયોગસ્વરૂપ આત્મા કોધાદિ પરભાવોથી તદ્દદન જુદો છે. ભગવાન આત્મા આનંદસ્વરૂપ છે, કોધાદિભાવો દુઃખરૂપ છે;-આમ બંનેની અત્યંત બિજ્ઞાતા જાણીને શુદ્ધાત્માનો અનુભવ કર્યો તેણે સમસ્ત જિનશાસનને જાણી લીધું. આવા આત્માને જાણીને ભેદજ્ઞાન કરવું તે પરમાગમનો સાર છે, તે મંગળરૂપ છે. આચાર્યદિવ કહે છે કે અહો ! સર્વકર્મના ક્ષયના ઉપાયભૂત આ ભેદવિજ્ઞાન અભિનંદનીય છે.

જુઓ, માંગળિકમાં ભેદજ્ઞાનની અપૂર્વ વાત આવી છે. ઉપયોગસ્વરૂપ આત્માને પોતાના શુદ્ધ ઉપયોગ સાથે તન્મયપણું છે, પણ કોધાદિ સાથે તન્મયપણું નથી. જેમ જડ અને ચેતનનું સ્વરૂપ અત્યંત બિજ્ઞ છે, તેમ કોધાદિ અને ચૈતન્યનું સ્વરૂપ પણ અત્યંત બિજ્ઞ છે.

હિંદી-ગુજરાતી-મરાಠી વગેરે અનેક ભાષા-ભાષી હજારો શ્રોતાજનોથી ભરયક સભા અનેક ત્યાગીઓ, વિદ્વાનો ને નેતાગણોથી શોભી રહી છે, ચૈતન્યના શાંતરસનું પાન કરવા સૌ આતુર છે... ગુરુદેવ ચૈતન્યરસ પીવડાવતાં કહે છે કે: વિદેશીનાથ સીમંધર ભગવાન, તથા ભરતક્ષેત્રના મહાવીરભગવાન, તે સર્વજ્ઞ પરમાત્માએ દિવ્યધ્યનિમાં જે કહ્યું તે જ સંદેશ કુંદુંદાચાર્યદિવ જગતને સંભળાવી રહ્યા છે. (અને આપણે પણ

શ્રી ગુરુ મુખેથી એ સંદેશ સાંભળીને ચૈતન્યરસનું પાન કરીએ છીએ.) અહો,
સંતોએ મારગડા સહેલા કરી દીધા છે.

ગુરુદેવ પ્રવચનમાં સમયસારની સાથે ઘડીકમાં પ્રવચનસાર, ઘડીકમાં નિયમસાર,
પંચાસ્તિકાય વગેરે વિવિધ પરમાગમોનો આધાર આપે છે; ને કુંદકુંદપ્રભુની સાથે સાથે
સમંતબ્રદ્ધસ્વામી, ધરસેનસ્વામી, પૂજ્યપાદસ્વામી, અમૃતચંદ્રસ્વામી વગેરે દિગંબર
મુનિભગવંતોને પણ પદેપદે પરમ ભક્તિથી યાદ કરતા જાય છે. અહો, આ તો
આત્મરંજનની રીત છે; આત્મા કેમ રાજી થાય ને આત્મા કેમ આનંદિત થાય-એવો
માર્ગ દિગંબર સંતોએ પ્રસિદ્ધ કર્યો છે. ભગવાન ! શાંત થઈને તું સમજ !

સીમંધરનાથ અમ મંદિરે બિરાજિયા, દિવ્યધ્યનિના નાદ કુંદકુંદ લાવિયા;
અના રહસ્ય કહાનગુરુએ ખોલિયા, ચૈતન્યરસના સ્વાદ ચખાડીયા.
આગમના મંદિરિયે વીરનાથ પધારિયા, સૌ ભક્તજનોએ હરખે વધાવિયા;
કુંદકુંદદેવ જિનવૈભવ લાવિયા, પદ્મ-અમૃતહેવે અમૃત પીવડાવિયા.

શ્રી જિનેન્દ્ર-ભગવાનની સ્તુતિ

(પદ્મનંદીપરચીસીમાંથી શ્રી ઋષભજિનસ્તોત્ર ઉપર પ્રવચન : ફાગણ સુદ હ)

ભગવાનની સ્તુતિ કરતાં સૌથી પહેલાં પદ્મનંદીસ્વામી કહે છે કે જ્ય
ઋષભનાભિનન્દન....નાભિરાજના નંદન ભગવાન ઋષભદેવનો જ્ય હો. અથવા ધર્મથી
જે શોભે છે એવા (વૃષ-ભ) તીર્થકર ભગવંતોનો જ્ય હો.

આવા જ્યકારપૂર્વક ભગવાનની સ્તુતિનો પ્રારંભ કરે છે. અહો, સર્વજ
ભગવાનના શાનની પ્રતીત જેને અંતરના અનુભવથી આવી, તેને શાનની બીજ ઊંગી.

પ્રવચનસાર ગાથા ૮૦ માં આચાર્ય કુંદકુંદસ્વામી કહે છે કે, અરિહંત ભગવાનના
આત્માના શુદ્ધ દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાયને જે ઓળખે છે તે જીવ આત્માના શુદ્ધસ્વરૂપને
ઓળખે છે, ને તેનો દર્શનમોહ નાશ થઈને તે જરૂર સમ્યગ્દર્શન પામે છે. ને પછી
શુદ્ધોપયોગવડે રાગાદિને પણ છાણીને કેવળજ્ઞાની થાય છે. અનંત તીર્થકરો આવા
ઉપાયથી કેવળજ્ઞાન પામીને મુક્ત થયા, ને જગતના જીવોને પણ મોહક્ષય માટે તે જ
ઉપાય ઉપદેશ્યો. અહો ! આવા તીર્થકર ભગવંતોને અને તેમના માર્ગને નમસ્કાર હો.

દિવ્યધ્વનિમાં તીર્થકર ભગવંતોએ, એમ ફરમાવ્યું છે કે હે જીવ ! અમારા શુદ્ધ ચૈતન્યરૂપ દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાયની સાથે તું તારા આત્માની મેળવણી કરીશ તો તને શાન અને રાગનું બેદજાન થઈને સમ્યગ્દર્શનની પ્રાપ્તિ જરૂર હોણી... હોણી ને હોણી !

સમંતભદ્રસ્વામી પણ સર્વજ્ઞપરમાત્માની સ્તુતિ કરતાં કહે છે કે અહો પ્રભો ! અમને આપની સ્તુતિની ટેવ પડી ગઈ છે (વયસન થઈ ગયું છે), એટલે સર્વજ્ઞતા દેખતાં જ તેનાં પ્રત્યે બહુમાનનો ભાવ ઉલ્લસી જાય છે.

જુઓ, ધર્મી જીવને અંતરમાં આત્માના અનુભવથી રાગ વગરની શાંતિનું વેદન વર્તે છે, ને વચ્ચે શુભરાગ આવે છે તે રાગમાં આકૃષ્ણતાનું વેદન પણ છે; તે રાગને દુઃખરૂપ જાણો છે. શુભરાગ તે પણ કાંઈ શાંતિની જાત નથી, પણ ધર્માને રાગનું વેદન હોય જ નહિ એવું નથી.

અહો, આ તો સર્વજ્ઞપરમાત્માને ઓળખીને તેમના ગુણના બહુમાનરૂપ ભક્તિની વાત છે. નિશ્ચય-વ્યવહારની સંધિ સહિતની આવી અપૂર્વ ભક્તિ ધર્માત્માને જ હોય છે. ધર્માત્મા જ સર્વજ્ઞપરમાત્માને સાચા સ્વરૂપે ઓળખે છે.

સમ્યગ્દર્શિ અંતરની અભેદ અનુભૂતિમાં એમ અનુભવે છે કે જ્ઞેય-જ્ઞાતાસ્વરૂપ કું એક છું. અહો ! જેની આંખ ખુલ્લી છે તેને તો પરમાત્મા અંદર હાજરાફજૂર ખડા છે.

સર્વજ્ઞભગવાન પોતાના વીતરાગરસમાં લીન છે; ત્યાં ભક્ત કહે છે કે હે પ્રભો ! આપ સર્વે જીવો પ્રત્યે વાત્સલ્યવંત છો. કોઈ પ્રત્યે આપને રાગ-દ્રેષનો ભાવ નથી. આવું જે રાગ-દ્રેષ વગરનું વીતરાગપણું તે જ જગતપ્રત્યેનું પરમાર્થ વાત્સલ્ય છે. હે ભગવાન ! અમારા અનંત ગુણ-રત્નોને પ્રગટ કરવા માટે આપ ખજના છો. ચૈતન્યના અદ્ભુત ખજના આપે અમને બતાવ્યા છે.

(અહો, ઋષભ તીર્થકર થયા તેને તો અસંખ્ય વર્ષ વીતી ગયા; પણ અત્યારે તેઓ નજર સામે હાજરાફજૂર બિરાજમાન હોય-એવા ભાવથી શ્રી કાન્દુસ્વામી તેમની પરમ ભક્તિ વર્ણવી રહ્યા છે, ને દશોક હજાર જેટલા શ્રોતાજનો મંત્રમુખ બનીને ભક્તિરસમાં જૂલી રહ્યા છે. ખરેખર, જિનેન્દ્રભક્તિનો ને આત્મકલ્યાણનો આ કોઈ અનેરો સોનેરી અવસર આવ્યો છે.)

ઉપયોગસ્વરૂપ, સર્વજ્ઞસ્વભાવી આત્મા, અને તેની પૂર્ણતાને પામેલા સર્વજ્ઞદેવ, તેનું સ્વરૂપ ધર્મી જીવ ઓળખે છે. ઈન્દ્રિયજ્ઞાનથી કે રાગથી તે ઓળખાય તેવો નથી. પ્રવચનસારમાં અલિંગ ગ્રહણના ૨૦ બોલમાં તેનું અદ્ભુત વર્ણન છે.

✿ ઋષભજિન-સ્તોત્રની ગાથાઓના અર્થ ✿

(૬) હે સર્વજ્ઞ, હે જિનેશ ! જ્યારે આપ સર્વાર્થસિદ્ધિ વિમાનમાં હતા ત્યારે તે વિમાનની જેવી શોભા હતી, તે શોભા આપ આ પૃથ્વીતલ પર પદ્ધારતાં આપનાં વિયોગથી ઉત્પન્ન થયેલ દુઃખને લીધે નાચ થઈ ગઈ, એમ હું શંકા (અનુમાન) કરું છું.

(૭) હે જિનેશર ! આપ જ્યારે આ પૃથ્વીતલ ઉપર અવતર્યા ત્યારે નાભિરાજના ઘરમાં ઘણા કાળ સુધી આકાશમાંથી વસુની ધારા અર્થાત્ ધનની વર્ષા થઈ, તેને લીધે આ પૃથ્વી ‘વસુમતી’ થઈ.

(૮) હે પ્રભો, હે જિનેન્દ્ર ! આપ મરુદેવી માતાના ગર્ભમાં સ્થિત થયા તેથી તે મરુદેવી માતાના ચરણ ઈન્દ્રાણી અને દેવો દ્વારા નમસ્કૃત થયા, અને જેટલી પુત્રવતી સત્ત્રીઓ હતી તે બધાયમાં મરુદેવીનું જ પદ સૌથી પ્રથમ થયું. (હે વીરનાથ ! આપ ત્રિશલામાતાના ગર્ભમાં પદ્ધાર્યા, તેથી ત્રિશલામાતા પણ જગતમાં પૂજ્ય બન્યા..)

(૯) હે જિનેન્દ્ર, હે પ્રભો ! જે વખતે આપને લઈને ઈન્દ્ર મેરુપર્વત તરફ ચાલ્યા અને આપને ગોદમાં બેઠેલા તેણે દેખ્યા, તે વખતે તેનાં નેત્રોનું અનિમેષપણું (ટમકારરહિતપણું) તેમ જ અનેકપણું સફળ થયું. (હે ચૈતન્યદેવ ! બહારનાં હજાર નેત્રોવડે પણ તારું રૂપ દેખી શકતું નથી; તારું રૂપ તો ચૈતન્યના અતીન્દ્રિયચક્ષુવડે જ દેખી શકાય છે;—આવું અદ્ભુત તારું રૂપ ધર્મ જીવો જ દેખે છે.)

(૧૦) હે પ્રભો, હે જિનેન્દ્ર ! મેરુપર્વત ઉપર જ્યારે આપનો જન્માભિષેક થયો ત્યારે તે અભિષેકના જળના સંબંધથી મેરુને તીર્થપણું પ્રાપ્ત થયું, અને તેથી જ સૂર્ય-ચન્દ્ર વગેરે સદાય તે મેરુપર્વતની પ્રદક્ષિણા કર્યા કરે છે. (પ્રભુ ! હાલતાં-ચાલતાં અમે તો સર્વત્ર આપનો જ મહિમા દેખીએ છીએ.... ફરતાં ફરતાં પ્રગટ હરિ દેખું રે....)

સોનગઢ-દિગંબર જૈન પરમાગમ-મંદિરમાં મહાવીરપ્રભુની, કુંદકુંદસ્વામીના ચરણની અને પંચ-પરમાગમ ભગવંતોની સ્થાપનાના ભવ્ય પંચકલ્યાણક પ્રતિષ્ઠા-મહોત્સવના પ્રારંભમાં, ફાગણ સુદ પાંચમે આનંદસૂચક એવું ‘નાંદી-વિધાન’ થયું હતું; ‘મંગલ-કુંભ’ ભગવાનના માતા-પિતાને ત્યાંથી વાજતે ગાજતે લાવીને, પ્રતિષ્ઠા-મંડપમાં સ્થાપન કરવામાં આવ્યો હતો. ત્યારબાદ સૌધર્મ વગેરે ૧૬ ઈન્દ્રો, કુબેર તથા માતા-પિતાની સ્થાપના થઈ હતી. આ સ્થાપનાનો લાભ નીચેના મુમુક્ષુઓને મળ્યો હતો-

■ પિતા-માતા: ભાઈશ્રી લાલચંદભાઈ તથા નવલબેન...	રાજકોટ
■ ઈંડ્રસભામાં મહાવીરના જીવ ઈંડ્ર તરીકે: જતીશભાઈ ...	સનાવદ
(૧) સૌધર્મ ઈન્દ્ર: શેઠ પૂરણચંદજી ગોઢીકા	જ્યાપુર
(૨) ઈશાન ઈન્દ્ર: શેઠ મનહરલાલ ધીરજલાલ	સુરત
(૩) ગ્રીજા ઈન્દ્ર: મીઠાલાલ મગનલાલ દોશી	હિમતનગર
(૪) શાંતિલાલ ચીમનલાલ વેલચંદ જવેરી	પાલનપુર
(૫) માણેકચંદજી હીરાલાલજી પાટોદી	લોહારદા
(૬) હીરાલાલજી કાલા	ભાવનગર
(૭) જવાહરલાલજી મુન્જાલાલજી	વિદ્ધિશા
(૮) ગાંધી મીઠાલાલ મગનલાલ	પ્રાંતિજ
(૯) માણેકલાલજી કાલા કુચામન	ભાવનગર
(૧૦) શકરાલાલ જગજીવનદાસ ગાંધી	સોનાસન
(૧૧) નૌતમલાલ હરિલાલ દોશી	મુંબઈ
(૧૨) કાંતિલાલ મફતલાલ ગાંધી	તલોંડ સ્ટેશન
(૧૩) શેઠ લક્ષ્મીચંદ કેશવજી	નાઈરોબી
(૧૪) શેઠ લક્ષ્મીચંદ ભગવાનદાસ	મુમ્બાસા
(૧૫) શેઠ જવેરચંદ પૂનમચંદ	નાઈરોબી
(૧૬) શેઠ રાયચંદ ડી. શાહ	નાઈરોબી
(૧૭) કુબેર: શેઠ ધીરજલાલ કૂલચંદ તંબોળી	જામનગર

અહા, તીર્થકરના મંગળ કલ્યાણકનો આવો ધન્ય અવસર પ્રાપ્ત થવાથી માતા-પિતા તથા સર્વે ઈન્દ્ર-ઇન્દ્રાણીઓના ચિત્તમાં પ્રસન્નતા હતી. પ્રતિષ્ઠાચાર્ય સાગરના પં. શ્રી મુન્જાલાલજી સમગોરયા હતા. તેઓ પણ આવી મહાન ધર્મપ્રભાવના હેખીને ઉત્સાહથી બધી વિધિ કરાવતા હતા; ને ગુરુદેવની પ્રસન્નતા તો મુમુક્ષુઓને અનેરો ઉલ્લાસ પૂરતી હતી. આચાર્ય-અનુશા પછી ગુરુદેવે ઉત્સવની સફળતાના મંગળ આશીષ આપ્યા. બસ, ઈન્દ્રો આવી ગયા ને મંગળ ઉત્સવ શરૂ થઈ ગયો, ઉત્સવના પ્રારંભમાં ઇન્દ્રોએ પહેલું કામ જિનવાણી સાંભળવાનું કર્યું.

ઇન્દ્રોએ જિનવાણીમાં જે સંભળ્યું તે આપણે શ્રીગુરુમુખેથી સંભળીએ-
(પ્રવચન: સમયસાર સંવર - અધિકાર)

ઉપયોગસ્વરૂપ આત્મા છે, તે ઉપયોગમાં જ છે, તે કોધાદિમાં નથી. ઉપયોગને અને કોધાદિને અત્યંત બિજ્ઞતા છે. આવી બિજ્ઞતાનું ભાન કરવું તે સંવર-ધર્મની રીત છે.

ઉત્સવ વખતે પ્રવચનમાં સંવર-અધિકાર વંચાયો; જોગાનુજોગ, પરમાગમમંદિરમાં સ્થાપિત થયેલા કુંદકુંદાચાર્યદિવના ભવ્ય ચિત્રમાં આરસમાં તેઓશ્રી સમયસાર લખી રહ્યા છે તેનું જે દેશ્ય છે તેમાં પણ તેઓશ્રી ‘સંવર-અધિકાર’ જ લખી રહ્યા છે... જાણે અત્યારે તેઓશ્રી સંવર-અધિકાર સંભળાવીને ઉત્સવમાં આવેલ ભવ્યજીવોને ભેદવિજ્ઞાન કરાવી રહ્યા હોય ! એવો ભાવ તે ચિત્રપટમાંથી નીતરી રહ્યો છે. તેના ભાવો ખોલતાં ગુરુકૃષ્ણાન કહે છે કે –

પ્રભો ! તારો આત્મા કેવો છે ? તેની આ વાત છે. તારી ચૈતન્યસત્તા પરથી તો જુદી છે, ને તારી ચૈતન્યસત્તા કોધાદિ થી પણ જુદી છે. જો ચૈતન્યસત્તા રાગથી જુદી ન હોય ને બંને એક હોય તો આત્માને રાગથી બિજ્ઞ અનુભવી શકાય જ નહિં. પણ રાગની સત્તાથી જુદી ચૈતન્યસત્તારૂપે આત્મા અનુભવમાં તો આવે છે. આ રીતે બંનેની સત્તા બિજ્ઞ છે.

અહો, તારી આવી ચૈતન્યસત્તાને જાણતાં તને મહાન આનંદ થશે. માટે તેનો પ્રેમ કર, આચાર્યદિવ કહે છે કે –

**આમાં સદા પ્રીતિવંત બન, આમાં સદા સંતુષ્ટ ને,
આનાથી બન તું તૂપ્ત, તુજને સુખ અહો ! ઉત્તમ થશે.**

હે જીવ ! તું જ્ઞાનસ્વરૂપ આત્મા.... તારી જ્ઞાનદશામાં તન્મય છો, રાગમાં તું તન્મય નથી. રાગને અને જ્ઞાનને એકસત્તાની સિદ્ધિ નથી. કુંદકુંદાચાર્ય મહારાજ ફરમાવે છે કે અરે જીવ ! આવું ભેદજ્ઞાન કરીને એકવાર ચૈતન્યનો સ્વાદ લે. ચૈતન્યસ્વભાવમાં ઉપયોગના જુકાવથી સમ્યજ્ઞશન થાય છે. સમ્યજ્ઞશન પણી સાથે જે રાગ હોય તે જ્ઞાનમાં જણાય છે, પણ જ્ઞાન સાથે તેની તન્મયતા નથી. અરે, કેવળજ્ઞાન લેવાની તાકાત જેનામાં છે, અખંડ પ્રતાપથી શોભતી જેની પ્રભુશક્તિ છે, તેને રાગથી બિજ્ઞતાનું ભેદજ્ઞાન કરવાનું કઠણ પડે – એ વાત કેમ શોભે ? ચૈતન્યની શૂર-

વીરતાના એક ટંકારે સમ્યગ્દર્શન થાય છે—એવી તાકાત છે, તેને સંભાળ ! પ્રભો ! તારી ચૈતન્યવસ્તુને અત્યારે નહિ સમજ તો કયારે સમજુશ !

દશ હજાર માણસોની સભા સ્થિરચિત્તે ચૈતન્યની સમજણની વાત રસપૂર્વક સાંભળી રહી છે. એ દશ્ય જોતાં એમ થાય છે કે વાહ ! મારા આટલા બધા સાધમીજનોને ચૈતન્યનો કેવો રસ છે ! વિકટ પરિસ્થિતિ વચ્ચે પણ હજારો માઈલ દૂરથી આ ચૈતન્યરસ પીવા તેઓ અહીં આવ્યા છે. નાના ગામડામાં સવગડ-અગવડના વિચારને એકકોર મુક્કીને જૈનશાસનના મહોત્સવને શોભાવવા અને આત્માના શાંત રસનું પાન કરવા આ સાધમીજનોનો મેળો ભરાયો છે... અત્યારના કાળમાં જિનભક્તોનું આવું દશ્ય જોવા મળવું તે લહાવો છે... ખરેખર ! જૈનધર્મપ્રભાવ દેખીને ધર્મી જીવોનું હૈયું હર્ષથી નાચી ઉઠે છે.

ગુરુસ્ટેવ ચૈતન્યના અત્યંત પ્રમોદપૂર્વક શ્રોતાજનોને વારંવાર ‘ભગવાન.... ભગવાન’ કહીને બોલાવે છે. ભગવાન ! તું તો તારી ચૈતન્યસત્તામાં છો; તારી ચૈતન્ય-સત્તાનું એકત્વ-વિભક્ત સ્વરૂપ આ સમયસારમાં અમે નિજવૈભવથી દેખાડીએ છીએ, તે તું અંદરના તારા સ્વાનુભવથી પ્રમાણ કરજે. જુઓ ભાઈ, ઉત્સવમાં પણ ખરું કરવાનું તો આ જ છે. રાગના સ્થાને રાગ હો, પણ આ સમ્યગ્દર્શન અને ભેદવિજ્ઞાન કર્યા વગર મોક્ષનો માર્ગ હાથમાં આવે તેમ નથી. સમ્યગ્દર્શન અને ભેદજ્ઞાનવડે મોક્ષમાર્ગ પ્રગટે છે, તે જ મોટો મંગલ મહોત્સવ છે.

મહોત્સવના મંગલ-વિધાનમાં પંચપરમેષ્ઠી ભગવંતોને બોલાવીને તેમનું ભાવભીનું પૂજન થયું. આ પૂજનમાં પંચપરમેષ્ઠીનાં ગુણો (૪૬+૮+૭૬+૨૫+૨૮ કુલ ૧૪૭ ગુણો) પ્રત્યે બહુમાનથી અર્ધ ચડાવવામાં આવે છે.

પ્રભુ વીરનાં જ્યાં વહેણ છે, કુંદકુંદપ્રભુનાં કહેણ છે,
 ભીઠાં અમૃત વેણ છે, શ્રી જિનાગમ જ્યવંત છે.
 વિદેહીનાથની વાણી છે, એમાં ચૈતનરસની લાણી છે,
 શ્રી કહાનગુરુએ જાણી છે, સૌ ભવ્યોને તે બ્જાતી છે.

મંગલ મહોત્સવનાં ભીઠાં સંભારણાં

સોનગઢમાં જીગણ સુદ પાંચમથી તેરસ સુધી ઉજવાયેલ પંચકલ્યાણક પ્રતિજ્ઞા મહોત્સવનું આનંદકારી વર્ષાન આપ વાંચી રહ્યા છો. જીગણ સુદ પાંચમે બપોરના પ્રવચન પછી પંચપરમેષ્ઠી-મંગલવિધાન પૂરું થયું. હવે પ્રભુના કલ્યાણક જોવા હજારો ભક્તજનો આતુર બન્યા. ઉત્સવના શરૂઆતના જ દિવસે દેશભરમાંથી તેરહજાર જેટલા ભક્તજનો આવી પહોંચ્યા હતાં; પછી તે સંખ્યા રોજરોજ વધતાં-વધતાં પંદર હજાર, વીસહજાર ને છેવટે લગભગ પચીસ હજાર સુધી પહોંચી ગઈ હતી. વાહનવ્યવહારની મોટી તકલીફો વચ્ચે પણ યાત્રિકોનાં ટોળેટોળા કોણ જાણે કઈ રીતે સોનગઢમાં ઉભરાઈ રહ્યા હતા! જેમ જગતની ગમે તેવી પ્રતિકૂળતાઓની વચ્ચે પણ સમવસરણમાં પ્રવેશ્યા પછી કોઈ પ્રતિકૂળતા સત્તાવી શકતી નથી. તેમ ગમે તેવી પ્રતિકૂળતા વચ્ચે પણ સુવર્ણપુરીની ધર્મસભામાં પ્રવેશ્યા પછી કોઈ પ્રતિકૂળતા લક્ષમાં રહેતી ન હતી; મુમુક્ષુઓને બસ એક જ લક્ષ રહેતું કે આપણા જૈનશાસનમાં વીરનાથ ભગવાને બતાવેલું ચૈતન્યતત્ત્વ કેવું મજાનું છે! -તે સમજી લઈએ... ને વીરપ્રભુના પંથે ચાલીને ભવથી પાર થઈએ, -આવી ભાવનાથી, કોઈપણ તકલીફની સામે જોયા વગર ઉત્સવમાં ખૂબ આનંદથી સૌ ભાગ લઈ રહ્યા હતા; ને ગુરુદેવના પ્રવચનો પણ આનંદકારી આવતા હતા. જૈનધર્મની મંગલપ્રભાવનાનો એક ધન્ય અવસર આનંદથી ઉજવાતો હતો.

ઉત્સવપ્રસંગે પ્રતિજ્ઞામંડપમાં પ્રદર્શનવિભાગમાં મોરબીના ભાઈઓ તરફથી બે સુંદર રચનાઓ રજુ કરવામાં આવી હતી. એક રચનામાં સુંદર કળામય ‘મહાવીર જુલા’ નું દેશ્ય હતું, તેમાં ત્રિશલામાતા નાનકડા વર્ધમાન કુંવરને પરમ હેતથી પારણે જુલાવી રહ્યા છે, ને માતા-પુત્ર આનંદકારી વાતચીત કરે છે-તે દેશ્ય દેખીને સૌને પ્રસન્નતા થતી હતી. બીજી રચનામાં કુંદકુંદસ્વામીનું પાવન દેશ્ય હતું; તેઓશ્રી સમયસાર શાસ્ત્ર લખી રહ્યા છે, અને તેમના મંગલચરણનો સ્પર્શ કરતાં ભક્તોને તેઓ આશીર્વાદપૂર્વક શાસ્ત્ર સંભળાવે છે-એ દેશ્યની રચના ઘણી ભક્તિપ્રેરક હતી. પૂ. ગુરુદેવ પણ આ રચનાઓ જોવા પધાર્યા હતા, ને કુંદકુંદસ્વામીના સોનેરી ચરણોનો સ્પર્શ કરીને તેનું ઉદ્ઘાટન કર્યું હતું. સોનેરી ચરણોને સ્પર્શ કરતાં જ કુંદકુંદપ્રભુના શ્રીમુખથી સમયસાર ઊં મી ગાથા (જે ગુરુદેવને અત્યંત પ્રિય છે તે) સંભળાણી હતી. -જાણે કુંદકુંદપ્રભુના સર્વાંગેથી (હોઠ છાલ્યા વગર) દિવ્યધ્વનિ જ છૂટતી હતી. ત્યારપછી, ત્રિશલામાતા વીરકુંવરને પારણીયે જુલાવી રહ્યા છે-તે દેશ્ય પણ ગુરુદેવે નીછાળું હતું. રોજ હજારો પ્રેક્ષકોની

ભીડ આ દશ્યો જોવા ઉમટતી હતી, ને પ્રભુનું હાલતું-ચાલતું-બોલતું દશ્ય નીહાળીને સૌને પ્રસન્નતા થતી હતી. પૂર્ણ બેનશ્રીબેને પણ બંને રચનાઓ પ્રસન્નચિતે નીહાળી હતી. શેઠ શાંતિપ્રસાદજી શાહુ, મુ. શ્રી રામજીભાઈ, પ્રમુખ શ્રી નવનીતભાઈ વગેરેએ પણ આ રચના દેખીને ખૂબ પ્રસન્નતા વ્યક્ત કરી હતી.

ફાગણ સુદ છહે વહેલી સવારથી મંગલ વાજિંત્રનાદથી સુવર્ણપુરી ગાજ રહી હતી. જિનમંદિરમાં સીમંધરપ્રભુના દર્શનની તો ભીડ લાગી હતી.... ભીડ છતાં શાંતિ હતી. સમવસરણમાં કરોડો-અબજો જીવો આવે છે છતાં કેવી અદ્ભુત શાંતિ હોય છે ! તો અહીં પણ એનો જ નમુનો છે ને !

ફાગણસુદ પાંચમની રાત્રે સોનગઢના જૈનવિદ્યાર્થીગૃહ દ્વારા, તથા છઙની રાત્રે ઘાટકોપરની ભજનમંડળી દ્વારા કુંદકુંદાચાર્યદિવના મહિમા સંબંધી નાટક થયું હતું. બંને દિવસના ભાવવાદી નાટકો દ્વારા કુંદકુંદસ્વામીનો મહિમા, વૈરાણ્યભાવનાઓ, તથા પરમાગમનો મહિમા વગેરે દશ્યો જોઈને ગુસ્ઠેવ અને હજારો ભક્તજનો ગદગદિત થઈ ગયા હતાં. રાત્રે વિદ્વાનો દ્વારા શાસ્ત્રસભા થઈ હતી.

ફાગણસુદ સાતમ: આજથી પંચકલ્યાણકવિધિ શરૂ થતી હોવાથી જાણે કે કુદરત પણ ઉત્સવમાં સાથ પૂરાવવા આવતી હોય તેમ અષ્ટાન્ધિકાનું શાશ્વતપર્વ આવી પહોંચ્યું. અષ્ટાન્ધિકાના દિવસો મંગળ ગણાય છે. સવારે દર્શન-પૂજન અને પ્રવચન પદ્ધી યાગમંડલવિધાન દ્વારા પંચપરમેષ્ઠીભગવંતો તેમજ જિનધર્મ, જિનવાણી, જિનચૈત્ય અને જિનાલય-એ નવદેવોનું ઇન્દ્રોએ પૂજન કર્યું હતું. બપોરે પ્રવચન પદ્ધી જલયાત્રાનું જુલુસ નીકળ્યું હતું.

રાત્રે મહાવીર-તીર્થકરના ગર્ભકલ્યાણક પહેલાંની ઇન્દ્રસભાનું દશ્ય થયું હતું; તીર્થકર ભગવાનના મહિમા સંબંધી ધર્મચર્ચા થઈ હતી.... ઇન્દ્રોની એ સભામાં મહાવીરપ્રભુનો જીવ પણ દેવપર્યાયમાં વિરાજમાન હતો; ને તેમની સાથે પણ દેવો તત્ત્વચર્ચા કરતા હતા. ઇન્દ્રોની આ ચર્ચા કેવી મજાની હતી ! તે આપ આવતા અંકમાં વાંચશો.

ઇન્દ્રસભા પદ્ધી હવે આપણે મધ્યલોકમાં વીરપ્રભુની જન્મનગરીમાં શું થઈ રહ્યું છે તે જોઈએ. અહીં, અહીં સિદ્ધાર્થ મહારાજાની રાજસભાનું દશ્ય શોભી રહ્યું છે. ત્રિશલાદેવી પણ રાજસભાને શોભાવી રહ્યા છે; વીસ હજાર જેટલા સભાજનો રાજસભાની આનંદકારી ચર્ચા સાંભળી રહ્યા છે. (રાજસભાની આ ચર્ચા આપ આવતા અંકમાં વાંચશો.)

૫ મહાવીરજન્મની મંગલ વધાઈ

ફાગણ સુદ નોમ આવી... ને પ્રભુના જન્મની મંગલ વધાઈ લાવી. અહા, આજે આપણી નગરીમાં તીર્થકરનો જન્મ થયો છે. જગતની સર્વોત્કૃષ્ટ વધામણી આજે આપણને મળી છે. તે વધામણી સ્વીકારીને આત્માના અસંખ્યપ્રદેશની ચેતન્યનગરીમાં સમ્યક્ત્વાદિ ભાવરૂપ આનંદનો મહાન મંગળ ઉત્સવ ઉજવીએ. -આવી ભાવનાથી વીરપ્રભુનો જન્મકલ્યાણક ઉત્સવ ઉજવાયો હતો.

વહેલી સવારથી ચારેકોર મંગલનાદથી સુવર્ણપુરી ગાજ ઉઠી.... ચારેકોર ખળભળાટ મરી રહ્યો.... શેનો છે આટલો બધો ખળભળાટ ! હજારો માણસો હોંશોહોંશો ક્યાં દોડ્યા જાય છે ! અહો ! અહો ! અહીં તો મહાવીર તીર્થકરનો અવતાર થયો છે.... તેમના જન્મોત્સવ માટે દેવો આવ્યા છે, ને મધ્યલોક આખોય પ્રભુના જન્મોત્સવના હર્ષનંદથી ખળભળી ઉઠ્યો છે. !

વાહ ! જેના જન્મે હર્ષનો આટલો ખળભળાટ ! તે ભગવાન કેવા ? હજુ પરમાત્મપદ પામ્યા પહેલાં જે આત્માનો આટલો પ્રભાવ ! તેના પરમાત્મપદના મહિમાની તો શી વાત ! આમ આનંદોત્સવપૂર્વક હજારો ભવ્યજીવો પ્રભુના જન્મોત્સવમાં ભાગ લઈ રહ્યા છે. પ્રભુના જન્મોત્સવની ખબર પડતાં વીસહજારથી વધુ ભવ્યજીવો સુવર્ણપુરીમાં ઉમટી રહ્યા છે. નાની નગરીમાં મોટો ઉત્સવ થઈ રહ્યો છે. સ્વર્ગ થી હન્ડ્રો ઉત્તરી પડ્યા છે. પાંચ હાથી, પંચપરમેષ્ઠીની ભક્તિની મસ્તીથી ડેલી રહ્યા છે; “ભગવાનની સવારી મારા ઉપર ” એવા મહાન ગૌરવથી પેલો હાથી એવો મસ્તાન બની ગયો છે.... કે બસ ! મારા ઉપર તીર્થકર ભગવાન બેઠા એટલે હું પણ જરૂર મોક્ષ પામીશ ! બે રથ અને ઐરાવત કહે છે કે અમે ભલે અચેતન છીએ તો પણ ભગવાનના માર્ગમાં ચાલી રહ્યા છીએ ને ભગવાનના માર્ગની શોભા વધારીએ છીએ. અરે, અચેતનરથને પણ જિનમાર્ગનું આવું ગૌરવ ! તો પણ ચેતનવંતા ભવ્યજીવની તો શી વાત ?

જન્મોત્સવની ખુશાલીમાં ગુરુસ્ટેવ પણ કહે છે કે અરે જીવ ! પરમાત્માના ઘરનાં આ કહેણ આવ્યા છે—તો તે સ્વીકારી લે, ને આત્માના આનંદ સાથે તારી સગાઈ કર. પ્રભો ! તારો આત્મા રાગથી ભિન્ન છે, પણ તારી જ્ઞાન-આનંદમય દશાથી તારો

આત્મા બિન્ન નથી. ઉપયોગસ્વરૂપ આત્મા પોતાના શુદ્ધ ઉપયોગમાં જ છે; 'આમાં આ છે' એવો ભેદ પણ અનુભૂતિમાં નથી રહેતો. આધાર-આધૈયના ભેદ પણ અનુભૂતિમાં રહેતા નથી.

અહો, આત્માની આવી અનુભૂતિવાળા ઇન્દ્રો પણ તીર્થકરદેવ પ્રત્યેની અત્યંત ભક્તિપૂર્વક આવી પહોંચ્યા છે. સિદ્ધાર્થરાજાની રાજસભામાં ને સારી નગરીમાં આનંદ-આનંદ છવાઈ ગયો છે. શરીરેવી તો બાલ-તીર્થકરને તેડીને ખુશખુશાલ છે.... વાઙ્ પ્રભુ! તમને ગોદમાં લેવાથી તો મને મોક્ષનો સિક્કો મળી ગયો. ઇન્દ્રમહારાજ પણ બાલતીર્થકરને દેખીને એવા આનંદિત થયા કે એકસાથે હજાર નેત્રથી પ્રભુને નીણાળવા લાગ્યા... તોય તૂંફિ ન થઈ એટલે થાકીને ભગવાનને કહ્યું: હે દેવ! આ હજાર નેત્રોથી આપનું સાચું રૂપ નહીં દેખાય, આપનું સાચું રૂપ તો અતીન્દ્રિયજ્ઞાનચક્ષુ વડે જ દેખાય તેવું છે.

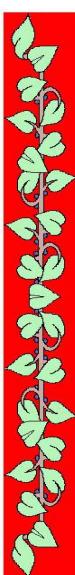
-આવા ભગવાનને ઐરાવત હાથી ઉપર તેડીને ઇન્દ્રોની મહાન સવારી દૂર-દૂર ઊંચે-ઊંચે ચાલી જાય છે..... ક્યાં જાય છે! ને શું કરે છે! તેનું આનંદકારી વર્ણન આપ ફેના અંકમાં વાંચશો.

મહોત્સવના વિશેષ સમાચારો અને પ્રવચનો આવતા અંકમાં વાંચશોજુ.

✿ દેવીઓ દ્વારા માતાની સ્તુતિ ✿

ધન્ય ધન્ય છો હે માતા! તું જિનેશ્વરની માતા,
નંદન તારા જ્યવંત છે ત્રણલોકમાં.
જે પુત્ર તારો થાશો, તે મુનિ થઈ વિચરશો,
કેવળ પામી, એ ભવ્યજીવોને તારશો.
તારા ઉરમાં રત્ન બિરાજે, શ્રી તીર્થકરપ્રભુ રાજે,
મોક્ષગામી! માતાજી જ્યવંત લોકમાં.
તારો પુત્ર મોટો થાશો, એ પરમાત્મા બની જશો,
જેને દેખી, સમકિત જીવો પામશો.

સાચું અહિંસા-જીવન જીવવાની રીત

ભગવાન મહાવીરે કહેલા ‘પરમ અહિંસાધર્મ’ ને જાણવા માટે, અને તેવું જીવન જીવવા માટે, મુમુક્ષુ જીવે પ્રથમ તો ચૈતન્યઉપયોગ અને રાગ એ બંનેનું અત્યંત બિજ્ઞપણું જાણવું જોઈએ. બિજ્ઞપણું જાણો તો જ રાગ વગરના શુદ્ધઉપયોગરૂપ અહિંસક જીવન જીવી શકાય.

એવું બિજ્ઞપણું ક્યા પ્રકારે જાણવું? એમ અંતરમાં જિજ્ઞાસા જાગે તો, -ભગવાન મહાવીરે અને તેમના શાસનમાં થયેલા સંતોષે તેવું બિજ્ઞપણું પોતાના આત્મામાં સાક્ષાત અનુભવીને આગમમાં પણ સ્પષ્ટ બતાવ્યું છે; તે અણી કણીએ છીએ:-

**સર્વજ્ઞ-જ્ઞાનવિશે સદા ઉપયોગલક્ષણ જીવ છે;
તે કેમ પુદ્ગલ થઈ શકે કે ‘મારું આ’ તું કહે અરે ? ૨૪.**

શરીરથી ને રાગાદિભાવોથી બિજ્ઞ, ચૈતન્યમય આત્મતત્ત્વને જે જ્ઞાનતો નથી અને રાગાદિ-સંયુક્ત જીવને જ અનુભવે છે એવા અપ્રતિબુદ્ધ-જિજ્ઞાસુને, આચાર્યદિવ સર્વજ્ઞ-જ્ઞાનની સાક્ષીથી અને પોતાના સ્વાનુભવથી પ્રતિબોધે છે કે: હે ભાઈ ! ‘જે નિત્ય ઉપયોગસ્વરૂપ છે તે જીવ છે’ એમ સર્વજ્ઞ ભગવાનના જ્ઞાનમાં આવ્યું છે, આગમમાં પણ ભગવાને સ્પષ્ટ એમ પ્રકાશયું છે, ને અનુભવમાં પણ જીવ સદા જ્ઞાનસ્વરૂપે જ અનુભવાય છે. પોતાનું ઉપયોગપણું છોડીને જીવ કદી પુદ્ગલરૂપ તો થઈ જતો નથી; જેમ અંધકારને અને પ્રકાશને એકપણું નથી પણ જુદાપણું જ છે, તેમ ચૈતન્યપ્રકાશ વગરના એવા રાગાદિભાવોને અને ચૈતન્યપ્રકાશરૂપ ઉપયોગને કદી એકપણું નથી પણ સદા જુદાપણું જ છે. આમ તારા ઉપયોગલક્ષણ વડે તારા જીવને તું સમસ્ત જડથી ને રાગથી જુદો જાણ, ને ઉપયોગસ્વરૂપે જ પોતાને અનુભવમાં લઈને હે જીવ ! તું અત્યંત પ્રસંગ થા..... ને અહિંસક જીવન જીવ.

ઉપયોગસ્વરૂપની અનુભૂતિ રાગાદિથી અત્યંત બિજ્ઞ છોવાથી તે પરમ અહિંસારૂપ છે, એટલે ઉપયોગસ્વરૂપનો અનુભવ (શુદ્ધઉપયોગ) તે જ પરમ અહિંસાધર્મ છે, તે સાચું જીવન છે.

સર્વમાન્ય મોક્ષશાસ્ત્રમાં શ્રી ઉમાસ્ત્રામી કહે છે કે:- ‘ઉપયોગો લક્ષણમ्’

ઉપયોગ જેનું લક્ષણ છે તે જીવ છે. જીવને પોતાના ઉપયોગસ્વરૂપમાં સદા તન્મયપણું છે, રાગાદિમાં કે શરીરાદિમાં તેને તન્મયપણું નથી. તે ઉપયોગ કોઈથી રચાયેલો નથી, પોતાનું સત્પણું ટકાવવા તે કોઈ ઇન્દ્રિયોની કે રાગની અપેક્ષા રાખતો નથી, ઇન્દ્રિયો કે રાગ વગર તે સ્વયંસિદ્ધ જીવનું સ્વરૂપ છે.

■ ઉપયોગ કર્ણો કે ચેતના કર્ણો-

તે ચેતનાનું રાગરહિત નિર્મળ પરિણામન, એટલે કે શુદ્ધચેતના તે અંડિસા છે, તે ધર્મ છે, તે મોક્ષમાર્ગ છે. અને તે ચેતનામાં રાગાદિ અશુદ્ધપરિણામન તે હિંસા છે, તે સંસારનું કારણ છે.

■ જીવના પાંચ ભાવમાં ઉતારીએ તો-

- ઉપયોગ તે પારિણામિકભાવ છે.
- ઉપયોગનું શુદ્ધ પરિણામન તે ક્ષાયિકાદિ ભાવરૂપ છે.
- રાગાદિભાવો તે ઔદ્યિકભાવ છે.

આ રીતે ઉપયોગને અને રાગને ભાવથી બિન્નતા છે.

■ નવ તત્ત્વમાં લઈએ તો-

- ઉપયોગ તે જીવ અને સંવર-નિર્જરા-મોક્ષતત્ત્વમાં આવે છે.
- રાગાદિભાવો આસ્રવ અને બંધતત્ત્વમાં આવે છે.

■ ન્યાય-યુક્તિથી જોઈએ તો-

- * ઉપયોગ સાથે આત્માની સમવ્યાપ્તિ છે. * રાગાદિ સાથે આત્માની સમવ્યાપ્તિ નથી.
- અનુભવથી જોતાં પણ-રાગાદિ વગરના ઉપયોગસ્વરૂપે જીવ અનુભવમાં આવે છે, પણ ઉપયોગ વગરનો જીવ કદ્દી અનુભવમાં આવતો નથી.

આ રીતે ઉપયોગ અને રાગ એ બંને તત્ત્વો બિન્ન છે. ☺

કૃત્તિવર્ણના ગણના જિનમંદિરમાં વેદીપ્રતિષ્ઠાનું મૂરત વૈશાખ વદ બીજનું નક્કી થયું છે. ત્યારપહેલાં ચૈત્ર સુદ પુનમે સોનગઢી પ્રસ્થાન કરીને ગુસ્ટેવ મુંબઈ પધારશે, ને વૈશાખ સુદ બીજની જન્મજયંતિ મુંબઈ ઉજવાશે, -એમ હાલના કાર્યક્રમ મુજબ વિચારવામાં આવ્યું છે. વિશેષ માહિતી આપ ફેલે પણીના અંકમાં વાંચશો.

કલ્યાણક-પ્રસંગની મંગલભાવના

મંગલ-ઉત્સવપ્રસંગના સંદેશમાં વિજ્ઞાન ભાઈશ્રી ખીમચંદભાઈ જે. શેઠ લખે
છે કે -

વીરતાના દિવ્ય સંદેશા આપનાર વીરલઘુનંદન પરમ કૃપાળુ પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી
કાનજીસ્વામીની પાવન છત્રછાયા હેઠળ ઉલ્લચિત ભાવપૂર્વક ઉજવાતા ભગવાન
શ્રીમહાવીર પ્રભુના પંચકલ્યાણક પ્રતિજ્ઞા-મહોત્સવ પસંગે આપણે સૌ નિજ ત્રિકાળ
જ્ઞાયકસ્વભાવી ચૈતન્ય મહાપ્રભુના આશ્રયે મોહ-રાગ-દ્વેષનો નાશ કરીએ, તથા
વ્યવહારરત્નત્રયના રાગની પણ ઉપેક્ષા કરીને સ્વરૂપની રચના કરવાનું મહાવીર્ય
આપણા અંતરમાં પ્રગટ કરીએ એ જ પરમાર્થ કલ્યાણક છે, ને એવા ઉત્તમ લક્ષે આપણે
આનંદથી આ ઉત્સવ ઉજવીએ.

- જ્ય મહાવીર !

આત્મધર્મ માસિક-પત્ર સંબંધી માહિતી

પ્રકાશન સ્થાન - શ્રી દિ. જૈન સ્વાધ્યાયમંદિર ટ્રસ્ટ, સોનગઢ (સૌરાષ્ટ્ર)

પ્રકાશન તારીખ - દરેક માસની દસમી તારીખ.

પ્રકાશક - શ્રી દિ. જૈન સ્વાધ્યાયમંદિર ટ્રસ્ટ, સોનગઢ.

મુદ્રક - મગનલાલ જૈન, અજિત મુદ્રણલાય, સોનગઢ.

સંપાદક - બ્ર. હરિલાલ જૈન, સોનગઢ.

તંત્રી - પુરુષોત્તમ શિવલાલ કામદાર, ભાવનગર.

રાષ્ટ્રીયતા - ભારતીય.

માલિક - શ્રી દિ. જૈન સ્વાધ્યાયમંદિર ટ્રસ્ટ, સોનગઢ.

આથી હું જાહેર કરું છું કે ઉપરોક્ત વિવરણ મારી જાણકારી અને વિશ્વાસ
અનુસાર સત્ય છે.

વ્યવસ્થાપક - (મેનેજર)

તા. ૨૨-૩-૭૪

શ્રી દિ. જૈન સ્વાધ્યાયમંદિર ટ્રસ્ટ, સોનગઢ.

ઉપયોગ એ જ આત્માનું જીવન છે.

ઉપયોગસ્વરૂપની અનુભૂતિ એ જ સાચું જીવન છે.

પ્રશ્ન:- આત્મા આયુકર્મ વગર જીવી શકે ?

ઉત્તર:- હા સાચું જીવન આયુકર્મ વગર જ જીવી શકાય છે. અનંત સિદ્ધભગવંતો આયુ વગર એવું જીવન જીવે છે. જીવના પ્રાણ ચૈતન્ય છે. [આત્મદ્રવ્યહેતુભૂત ચૈતન્યમાત્ર ભાવધારણલક્ષણા જીવત્વશક્તિ:] ચૈતન્યમાત્ર ભાવને ધારણા કરીને સદા જીવે એવી આત્માની જીવત્વશક્તિ છે, એટલે જીવ સદા ચૈતન્ય-જીવનથી જીવનારો છે, આયુકર્મથી નહિં.

જો આયુકર્મથી જીવ જીવતો હોત તો બધા સિદ્ધભગવંતો મરી જાત.

આયુના અભાવમાં કાંઈ જીવનો અભાવ થતો નથી.

આવા ચૈતન્યજીવનને ઓળખે તેને દેહબુદ્ધિ રહે નહિં, ને મરણનો ભય મરી જાય.

જેને આયુકર્મનો અભાવ થયો તેનું મૃત્યુ કદી થઈ શકતું નથી.

શું આયુકર્મથી જીવ જીવે છે ? - ના. જેને આયુકર્મ નથી તે સદાય જીવે છે, તેને કદી મરણ થતું નથી. જેને આયુકર્મ છે તે તો મરે છે. હે જીવ ! આયુકર્મને આધીન રહીશ તો તું મરીશ. આયુકર્મથી છૂટો પડી જા તો તું સદા જીવીશ. આયુકર્મ વગર, સ્વાધીન ઉપયોગવડે તું જીવનાર છો. અરે, તને તારા આત્માનું સ્વાધીન જીવન જીવતાંય ન આવકયું, ને આયુકર્મને આધીન રહીને અનંતવાર તુ મર્યો, હુઃખી થયો. હવે, દેહ અને કર્મથી પાર તારા સ્વાધીન ચૈતન્યથી જીવતાં શીખ, તો કદી મરણ નહિં થાય, ને સદાકાળનું સુખી જીવન રહેશે.

સિદ્ધભગવંતો અમર છે; તેમને મરણ કેમ નથી ?

આયુકર્મનો સર્વથા અભાવ હોવાથી તેમને કદી મરણ નથી.

જો આયુથી જીવ જીવતો હોત તો તે આયુના અભાવમાં જીવનોય અભાવ થઈ જાત. જીવ તો આયુ વગર પોતાના ચૈતન્યપ્રાણથી જ જીવે છે-એવી તેની જીવત્વશક્તિ છે. જ્યાં ચૈતન્યભાવ પૂરો ખીલી ગયો છે ત્યાં અમર જીવન પ્રગટે છે.

આ રીતે ચૈતન્યમય વીતરાગભાવ તે આત્માનું જીવન છે.

માટે હે ભવ્ય જીવો ! જિન-સિદ્ધાંત અનુસાર ઉપયોગસ્વરૂપ આત્માને જાહીને સાચું જીવન જીવો.

(“અહિંસા પરમો ધર્મः” પુસ્તકમાંથી)

આલો બાળકો આનંદ કરીએ-

(ગતાંકના જવાબો)

સોનગઢમાં આનંદનો મહોત્સવ હુણાં પૂરો થયો.
ઉત્સવપ્રસંગે તમને ૧૨ ઉખાણા પૂછેલા; લગભગ ૪૦૦ જેટલા
વાંચકોએ ફોંશથી જવાબ લખી મોકલ્યા છે-તે સૌને ધન્યવાદ !
તે ઉખાણા અને તેના જવાબ અહીં આપ્યા છે.

(૧)

અક્ષર સાડાપાંચ છે. પ્રસિદ્ધ ભારતમાંય, ત્રીજે-બીજે ઈષ્ટદેવ, એક-બેથી સંભળાય.
છેલ્લો-બીજો જળમાં વસે, ભારતના છે સન્ત.
એનું કહું જો જાણશો તો લેશો ભવનો અન્ત.

(કાનજીસ્વામી)

(૨)

પહેલ-બીજે હેમ છે, ચાર અક્ષરનું ધામ;
ત્રીજે-ચોથે દૂર્ગ છે, કહોજ કર્યું તે ગામ ?

(સોનગઢ)

(૩)

પ્રગટી વાણી વીરની, પંચાક્ષરી એ નામ;
ગૌતમ જ્યાં ગણધર થયા, કહોજ કર્યું તે ધામ ?

(વિપુલાચલ)

(૪)

ધાતીકર્મનો કય કરી, પ્રગટયું શાન અનંત;
દેણ છતાં પરમાત્મા.... કહોજ કયા ભગવંત ?

(અરિહંત)

(૫)

ઉપયોગ લક્ષ્ણ જેણું, જાણે સૌને જેણ;
પણ ઈન્દ્રિયી જણાય ના, ઓળખી કાઢો તેણ.

(આત્મા)

(૬)

સત્તસંગના સેવન થકી જેની પ્રાપ્તિ થાય,
એની પ્રાપ્તિ થયા પણી જરૂર મુક્તિ થાય.
એની પ્રાપ્તિ થતાં અહો !આનંદ ઉરમાં ન માય.
કરી લ્યે પ્રાપ્તિ એહની તે ધન્યધન્ય જગમાંય.

(સમ્યજ્ઞશન)

(૭)

જીવને જીવ જાણ્યો નહિં, ગણ્યું શરીરને જીવ;
જેથી બહુ હુઃખી થયો, કહો કેવી એ ટેવ ?
હુશ્મન છણ ઊતરનો, જગતમાં એ દૂષ,
એને જો હણી નાંખશો તો થશો અંડિસક પુષ.

(મિથ્યાત્વ)

(૮)

જો આત્માને જાણશું, થઈશું એમાં લીન;
એનું ફળ શું પામશું ? શોધી લેજો પ્રવીણ.

(મોકસુખ)

આત્મધર્મ: પરમાગમ પ્રતિજ્ઞામહોત્સવ વિશેષાંક: ફાગેણ: વીર સં. ૨૫૦૦ (૪૩)

(૮)

આત્માને નહિ જાણશો, કરશો કરી પુણ્યરાગ;
એનું ફળ શું પામશો ? શોચો જરા દિમાગ.

(ભવ-દુઃખ)

(૧૦)

સૌથી મોટા દેવ છે, વિચરે અવનિમાંય,
ભરતમાં આવે નહિ છતાં કર્યો પરમ ઉપકાર.
ભક્ત એના ભરતે વસે, સાંભળી એની વાણ.
સંત-હદ્ય બિરાજતા કણોજી કયા ભગવાન ?

(સીમંધર ભગવાન)

(૧૧)

પ્રથમ બેમાં બાવન વસે, અક્ષર જેના પાંચ;
આપે સમ્યક જ્ઞાનને, જો તું ભાવથી વાંચ.
કુદુદુદેવનું હદ્ય છે, ને વીરપ્રભુની વાણ,
કણાનગુરુને વાહલા ને ભારતના છે ભાણ.
જેનો ઉત્સવ અતિધારો, મંદિર પણ છે મહાન,
વર્ષમાન જિન શોભતા.... કણોજી એનું નામ !

(પરમાગમ)

(૧૨)

વર્ષ ફજાર અદી વીતીયા.... પણ વર્તે શાસન આજ.
એને જો ઓળખો તમે તો લઈ લ્યો મુક્તિરાજ.
કરતા વૃદ્ધિ ધર્મની ને પોતે ધર્મ-સ્વરૂપ,
સુવર્ણમાં પધારીયા, છે મહોત્સવ આનંદરૂપ.
ત્રણ શિખર એક મંદિરે, ને કળશા છે ઓગણીશ,
બિરાજે ભગવંત જે..... તેને નમાવું શીખ.

(મહાવીર ભગવાન)

**ચૈત્ર સુદ તેરસ નિમિતે કે અન્ય પ્રસંગે પાઠશાળાઓમાં પ્રભાવના કરવા માટે
આપ નીચેના પુસ્તકો મંગાવો –**

સમ્યક્ત્વ-કથા: (આઠ અંગના આઠ ચિત્રો, કથાઓ તથા પ્રવચનો સહિત)
કિંમત એક રૂપિયો.

બે સખી: (સતી અંજના તથા હનુમાન જન્મની વૈરાઘ્યપ્રેરક કથા)
ચિત્રો સહિત-કિંમત પચાસ પૈસા.

ખાસ સૂચના: ઉપરના બંને પુસ્તકોની જેટલી પ્રત આપ વૈશાખ સુદ બીજ
સુધીમાં મંગાવશો, તેટલી જ બીજી પ્રત આપને બેટ તરીકે
આપવામાં આવશે. (પોસ્ટેજ ફી)

– બ્ર. હરિલાલ જૈન

સંપાદક આત્મધર્મ: સોનગઢ (૩૬૪૨૫૦)

(૪૪) આત્મધર્મ: પરમાગમ પ્રતિજ્ઞામહોત્સવ વિશેષાંક: ફાગળા વીર સં. ૨૫૦૦

આવી રહી છે-ચૈત્ર સુદ તેરસ * જન્મયા વીરપ્રભુ ભગવાન !

“જન્મ તુમારો રે... જગતને આનંદ કરનારો...”

મહાવીર ભગવાનના વિજયડંક ફરીને ભારતમાં વાગી રહ્યા છે... જાણો આજે વીરનાથ ભગવાન ફરીને આ ભરતક્ષેત્રમાં વિહાર કરી રહ્યા હોય એવું વાતાવરણ આજે વતી રહ્યુ છે. થોડા દિવસમાં ચૈત્ર સુદ ૧૩ આવી રહી છે. આનંદથી આપણે સૌ પ્રભુને સાક્ષાત્કૃપ કરીને જન્મકલ્યાણક ઊજવીશું. હમણાં સોનગઢમાં આપણે વીરનાથપ્રભુના પંચકલ્યાણક નીણાળ્યા. તેમાં ‘મહાવીરજૂલા’ નું અત્યંત આનંદકારી ટેસ્ય આપે જોયું હશે, ને ત્રિશલામાતા સાથે નાનકડા વીરકુવર કેવી મજાની મીઠી ચર્ચા કરે છે તે પણ આપે સાંભળ્યું હશે માતા-પુત્રની તે આનંદકારી ચર્ચા મધુર સંગીત સહિત જોણે સાંભળી હશે-તેના કાનમાં હજુ તેના મધુરનાદ ગુંજતા હશે. અર્દી સામે પાને તે માતા-પુત્રની ચર્ચા છપાય છે. આપને તે વાંચીને આનંદ થશે.

બીજું ચૈત્ર સુદ તેરસે ઠેરઠેર પ્રભાવના કરવા માટે નીચેના બે પુસ્તકો આપને ખૂબ જ ઉપયોગી થશે-

પરમાગમ-મહોત્સવપત્રિકા

વીરપ્રભુના પંચકલ્યાણકનું અત્યંત આનંદકારી સુંદર વર્ણન તેમજ તે પ્રસંગના પ્રવચનોની મધુરી પ્રસાદી, ૧૦૦ પાનાં ભરીને વાંચતાં આપનું હૈયું પ્રસન્નતાથી જૂલી ઊઠશે. વીરકુવરની ને ત્રિશલામાતાની મીઠી વાતો પણ તેમાં જ આપ વાંચશો.

(કિંમત સવા રૂપિયો)

અહિંસા પરમો ધર્મ:

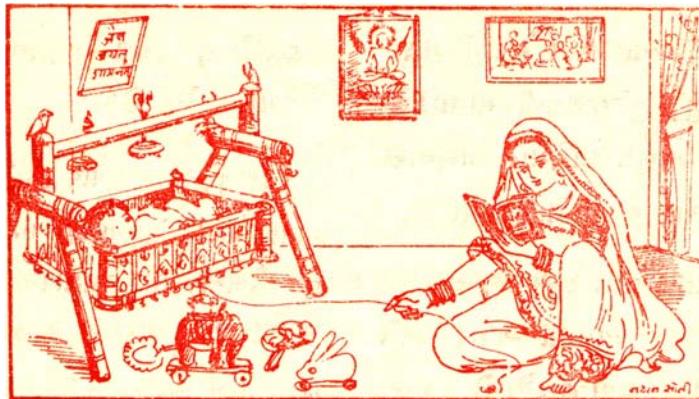
મહાવીર ભગવાનના ૨૫૦૦ માનિવાણ મહોત્સવ નિમિત્તે પ્રકાશિત થયેલ આ પુસ્તક રંગબેરંગી પ્રીન્ટિંગ તેમજ ચિત્રો સહિત, આકર્ષક શૈલીમાં વીરશાસનના જૈનસિદ્ધાંતને રજુ કરે છે, ને અહિંસા ધર્મનું અદ્ભૂત સ્વરૂપ દેખાંત સહિત સમજાવે છે. હિંદી તેમજ ગુજરાતી બંને ભાષામાં છે.

(કિંમત ચાલીસ પૈસા)

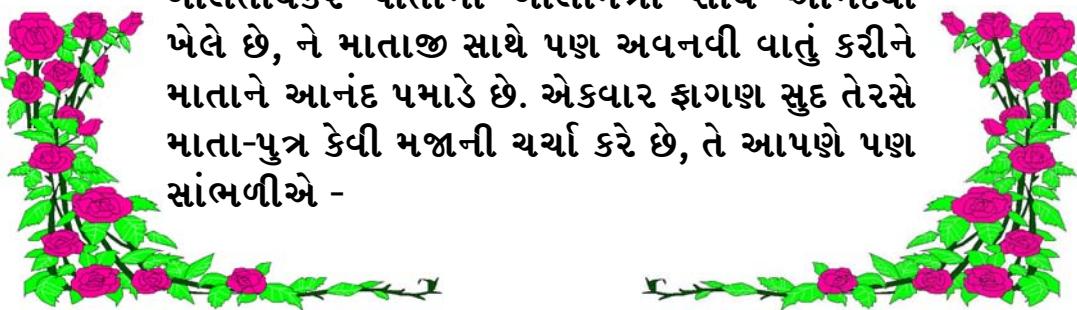
ઈંગ્લીશ જૈન બાળપોથી:: સાહિત્યપ્રચારમાં એક નવું જ કદમ.
યુવાનોમાં વહેંચવા માટે ખાસ ઉપયોગી: (કિંમત ૫૦ પૈસા)

સુર્જ ભાનુ જુલાસુ

નાનકડા બાલતીર્થકર વર્દ્ધમાનકુંવર અંતરમાં
તો ચૈતન્યના આનંદજૂલે જૂલી રહ્યા છે; ને બહારમાં
ત્રિશલાભાતા એમને દિવ્ય પારણે જૂલાવી રહ્યા છે.
બાલતીર્થકર પોતાના બાલમિત્રો સાથે આનંદથી
ખેલે છે, ને માતાજી સાથે પણ અવનવી વાતું કરીને
માતાને આનંદ પમાડે છે. એકવાર ફાગણ સુદ તેરસે
માતા-પુત્ર કેવી મજાની ચર્ચા કરે છે, તે આપણે પણ
સાંભળીએ -

(મંગલ વાજા)

માં... ઓ... માં !

હા, બેટા વર્દ્ધમાન ! બોલિયે.

મા, શુદ્ધાત્મતત્વનો મહિમા કેવો અગાધ છે !
તેની તને ખબર છે ?

હા, બેટા ! જ્યારથી તું ગર્ભમાં આવ્યો
ત્યારથી શુદ્ધાત્મતત્વનો અગાધ મહિમા મેં
જાણી લીધો.

આત્માનો કેવો મહિમા જાણ્યો ! મા, મને
કહો.

બેટા, જ્યારથી અહીં આકાશમાંથી વૃષ્ટિ
થવા માંડી, જ્યારથી મેં દિવ્ય ૧૯
સ્વર્જનો દેખ્યા, ને તે સ્વર્જનાં અદ્ભૂત
ફળ જાણ્યા ત્યારથી મને એમ થયું કે-
અણા, જેના પુણ્યનો આવો આશ્રયકારી
પ્રભાવ... તે આત્માની પવિત્રતાની શી
વાત ! એવો આરાધક આત્મા મારા
ઉદ્રમાં બિરાજ રહ્યો છે. -એમ અદ્ભૂત

મહિમાથી આત્માના

(૪૬) આત્મધર્મ: પરમાગમ પ્રતિષ્ઠમહોત્સવ વિશેષાંક: કૃગણ વીર સં. ૨૫૦૦

આરાધકભાવનો વિચાર કરતાં કોઈ અચિંત્ય આનંદસહિત શુદ્ધાત્મતાય મને ભાસ્યું. બેટા મહાવીર ! એ બધો તારો જ પ્રતાપ છે.

અહો માતા ! તીર્થકરની માતા થવાનું મહાભાગ્ય તને મળ્યું; તું જગતની માતા કહેવાણી. ચૈતન્યના અદ્ભુત મહિમાને જાણનારી હે માતા ! તું પણ જરૂર મોક્ષગામી છો.

બેટા, વર્દ્ધમાન ! તારી વાત સત્ય છે. સ્વર્ગથી તારું આગમન થયું ત્યારથી અંતર અને બાબ્ય વૈભવ વૃદ્ધિગત થવા લાગ્યો છે... મારા અંતરમાં આનંદની અપૂર્વ સ્કુરણા થવા લાગી છે.... મને તારા આત્માનો સ્પર્શ થયો ત્યારથી આરાધક ભાવ શરૂ થઈ ગયો છે, ને એક ભવે હું પણ તારી જેમ મોક્ષને સાધીશ.

અહો, ધન્ય માતા ! મારી માતા તો આવી જ શોભે. માતા, તારી વાત સાંભળીને મને આનંદ થાય છે. હું આ ભવમાં જ મોક્ષને સાધવા અવતર્યો છું, તો મારી માતા પણ મોક્ષને સાધનારી જ હોય ને !

બેટા, તું તો આખા જગતને મોક્ષમાર્ગ દેખાડનાર છો; તારા પ્રતાપે તો જગતના ભવ્ય જીવો આત્માને જાણશે, ને મોક્ષમાર્ગને પામશે. -તો હું તારી માતા, કેમ બાકી રહું ? હું પણ જરૂર મોક્ષમાર્ગ આવીશ. બેટા, તું ભલે આખા જગતનો નાથ...

પણ મારો તો પુત્ર ! તને આર્થીવાદ આપવાનો તો મારો હક્ક છે.

વાહ માતા ! તારું હેત અપાર છે.... માતા તરીકે તું પૂજ્ય છો.... તારું વાત્સલ્ય જગતમાં અજોડ છે.

(સુવર્ણપુરી સ્વાધ્યાય સુમંહિર: એ રાગ)

માતા મારી મોક્ષસાધિકા ધન્ય ધન્ય છે તુજને...

તુજ હૈયાની મીઠી આશીષ વણાવી લાગે મુજને..

માતા ! દરશન તારા રે... જગતને આનંદ કરનારા..

બેટા, તારો અદ્ભુત મહિમા સચ્ચક શીરલે શોભે..

તારા દર્શન કરતાં ભવ્યો, મોહનાં બંધન તોડે...

બેટા ! જન્મ તુમારો રે જગતને આનંદ દેનારો...

માતા ! તારી વાણી મીઠી, જાણો ફૂલડાં ખરતાં...

તારા હઈડ હેત-ફૂવારા ઝરમર-ઝરમર ઝરતાં...

માતા ! દરશન તારા રે... જગતને આનંદ કરનારા..

(વાહ બેટા ! તારી વાણી તો અદ્ભુત છે ને ભવ્ય જીવોને મોક્ષનો માર્ગ દેખાડનાર છે.)

તારી વાણી સુષ્ણતાં ભવ્યો, મુજિતપંથે દોડે...

ચેતનરસનો સ્વાદ ચાખે ત્યાં રાજપાટ સબ છોડે...

બેટા, જન્મ તુમારો રે, જગતને મંગલકારી રે...

જાગે ભાવના માતા મુજને ક્યારે બાનું વીરાગી....

બંધન તોરી રાગતણાં સૌ બાનું પરિગ્રહત્યાગી....

માતા ! દરશન તારા રે જગતને આનંદ કરનારા,

બેટા, તું તો બે જ વરસનો પણ ગંભીરતા ભારી....

ગૃહવાસી પણ તું તો ઉદાસી, દશા મોહથી ન્યારી....

બેટા, જન્મ તુમારો રે જગતને આનંદ દેનારો.

માતા ! તું તો છેલ્લી માતા માત બીજી નહિ થાશે, માતા, કરું વીતરાગી વૃદ્ધિ નિજ પરમ પદ પામું,
રત્નત્રયથી કેવળ લેતાં જન્મ-મરણ દૂર જાશે.... જીવ બધા જિનધર્મને પામો... એવી ભાવના ભાવું...
માતા ! દરશન તારા રે જગતને આનંદ કરનારા.... માતા ! દરશન તારા રે જગતને આનંદ દેનારા....
બેટા, તું તો જગમાં ઉત્તમ આત્મ-જીવન જીવનારો... બેટા, જગમાં ધર્મની વૃદ્ધિ થાશે તારા પ્રતાપે,
દિવ્યધ્યનિનો સંદેશ દઈને મુક્તિમાર્ગ ખોલનારો... જે ચાલે તુજ પગલે પગલે મોક્ષપુરીમાં આવે...
બેટા... ધર્મ તુમારો રે જગતનું મંગલ કરનારો... બેટા, ધર્મ તમારો રે જગતને આનંદ દેનારો...
માતા ! મુક્તિમારગ ખુલ્લો ભવ્યો ચાલ્યા આવે... માતા ! અનુભૂતિ ચેતનની અતિશય મુજને વહ્ણાલી,
ભરતક્ષેત્રમાં જીવંત શાસન આનંદમંગલ આપે... અનુભૂતિમાં આનંદ ઉલ્લસે એની જાત જ ન્યારી...
માતા ! દરશન તારા રે જગતને આનંદ કરનારા. માતા... દરશન તારા રે જગતને આનંદ દેનારા....
બેટા, તું તો વર્ધમાન સાચો, ધર્મવૃદ્ધિ કરનારો, બેટા, તું તો સ્વાનુભૂતિની મસ્તીમાં નિત મ્લાલે...
મહાવીર પણ સાચો તું છો, મોહમલ્લ જીતનારો... હીંચોળું હીરલાની દોરે, ઉરનાં વહ્ણાલે-વહ્ણાલે...
બેટા, ધર્મ તુમ્હારો રે... જગતનું મંગલ કરનારો... બેટા, જન્મ તમારો રે જગતને આનંદ દેનારો...

(અહો, ત્રિશલામાતા અને બાલ-તીર્થકર વર્દ્ધમાનકુંવરની
આ ચર્ચા અદૂભૂત આનંદકારી છે. આજે પણ આવી માતા અને
આવા બાળકો ઉત્તમ સંસ્કાર વડે જૈનશાસનને શોભાવી રહ્યા
છે. એવો ધર્મયુગ પૂ. ગુરુદેવના પ્રતાપે આવી રહ્યો છે. વીરનાથ
ભગવાનના અઢીહજારમા નિર્વાણમહોત્સવનું આ મહાન વર્ષ
જગતના જીવોને મંગળરૂપ હો.) -બ્ર. હરિલાલ જૈન

જ્ય મહાવીર

કંકોતરી

(રાગ: એક અદ્ભુત આત્મા...)

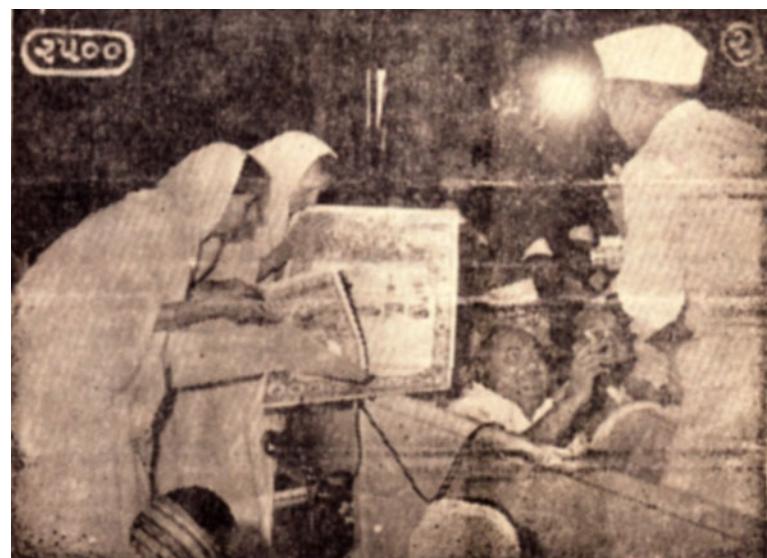
આનંદકારી ઉત્સવની આ મંગલ કંકોતરી ફરીને પણ વાંચતા આપને પ્રસન્નતા થશે, ને ચેતનરસનું પાન કરવા સોનગઢ આવવાનું મન થશે. (સં.)

શ્રી વીરપ્રભુના મંડપમાં વળી કુંદગુરુના મંડપમાં,
પરમાગમના મંડપમાં..... તમે.... આવજો.... પધારજો... તમે.....
વિદેશીનાથ પધારજો વળી સાધકસંતો આવજો,
અદીક્ષીપનાં સૌ સાધમી.... તમે આવજો.... પધારજો... તમે..... શ્રીવીર.
જ્યાં સમકિતનાં તો તોરણ છે, સુજ્ઞાન-મંગલદ્વાર છે,
જ્યાં ચારિત્ર-શિખર શોભે છે.... તમે આવજો.... પધારજો.... તમે....શ્રીવીર.
પચ્ચીસો વરસે આવ્યા છે શ્રીવીર પ્રભુજી પધાર્યા છે,
દર્શન આનંદકાર છે.... તમે આવજો.... પધારજો.... તમે.....શ્રીવીર.
શ્રીગુરુ કહ્ણાન બોલાવે છે સૌ ભક્તો સ્વાગત આપે છે,
સુવર્ણ વાજાં વાગે છે..... તમે આવજો.... પધારજો.... તમે.....શ્રીવીર.
જ્યાં આનંદ અપરંપાર છે, જ્યાં ચેતન્યનાં રસપાન છે,
જ્યાં રત્નત્રયનાં દ્વાર છે.... તમે આવજો.... પધારજો.... તમે.....શ્રીવીર.
જ્યાં વીરપ્રભુનાં વહેણ છે, જ્યાં કુંદપ્રભુનાં કહેણ છે,
જ્યાં ખુલ્લા મુજિત્ત મારગ છે.... તમે આવજો.... પધારજો.... તમે...શ્રીવીર.
ઉત્સવ આનંદકાર છે, વીરના જ્યાજ્યકાર છે;
ભવથી બેડા પાર છે, તમે આવજો..... પધારજો..... તમે.....શ્રીવીર.
વિદેશીનાથ બિરાજે છે પ્રભુ ચેતનરસ પીવડાવે છે;
એ ચેતન રસને ચાખવા..... તમે આવજો.... પધારજો..... તમે.....શ્રીવીર.

વિદેહીનાથ પધારજો....સૌ સાધક-સંતો આવજો

ઉત્સવની મંગલકંકોતરી લખાણી તે વખતનાં દૃશ્યો

ચેતનરસને ચાખવા....તમે આવજો...પધારજો....

શ્રી મહાવીરપ્રભુના અઢીહજારમા નિર્વાણ મહોત્સવના વર્ષમાં

અમે આટલુ કરીશું—

- ૧ જ્યાં જિનમંદિર હશે ત્યાં હું હંમેશા દર્શન કરીશ.
- ૨ આત્મહિત માટે હંમેશા જૈનશાસ્ત્રનું વાંચન કરીશ.
- ૩ જૈનમાર્ગનું જ પરમ ભક્તિથી સેવન કરીશ.

- ૧ રાતે કદી ખાઈશ નહીં.
- ૨ અણાગળ પાણી પીશ નહીં.
- ૩ લૌકિક સિનેમા જોઈશ નહીં.

બંધુઓ-બંધેનો ! ઉપર લખેલી ત્રણવાત કરવાનું, અને ત્રણવાત ન કરવાનું સૌને માટે સહેલું છે. ઘણું કરીને તો તમે તેનું પાલન કરતા જ હશો; ન કરતા હો તો હવે બરાબર પાલન કરજો; ને આ દિવાળી તથા આવતા વર્ષની દિવાળી (એટલે વીર સં. ૨૫૦૦ તથા ૨૫૦૧) સુધી તેનું પાલન જરૂર કરજો. સ્વીકૃતિપત્ર નીચે મુજબ (પોસ્ટકાર્ડમાં જ) લખી મોકલશો. દિવાળી પહેલાં ઓછામાં ઓછા અઢી હજાર સ્વીકૃતિપત્ર આવી જશે એવી આશા રાખીએ છીએ.

“મહાવીરપ્રભુના અઢીહજારમા નિર્વાણ-મહોત્સવના વર્ષમાં આપે આત્મધર્મમાં સૂચયેલી છ બાબતોનું હું પાલન કરીશ, ને વીરપ્રભુના માર્ગમાં આત્મહિત સાધીશ.”

લી. (પૂરું નામ : ઉમર :) નાના કે મોટા, ભાઈ કે બેન, બાળક કે વૃધ્ધ સૌ કોઈને આમાં ભાગ લેવા નિમંત્રણ છે.

સંપાદક : આત્મધર્મ : સોનગઢ (૩૬૪૨૫૦)

પ્રકાશક : શ્રી દિગંબર જૈન, સ્વાધ્યાયમંદિર ટ્રસ્ટ, સોનગઢ (સૌરાષ્ટ્ર) પ્રત : ૩૬૦૦

મુદ્રક : મગનલાલ જૈન, અંજિત મુદ્રણાલય : સોનગઢ (સૌરાષ્ટ્ર) : ફાગણ (૩૬૫)